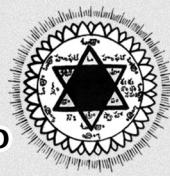

విశ్వసూక్తము

విశ్వశాంతి సమైక్యతా శంబూరావం

సంపుటి : 10

మార్చి - 2019

సంఖిక : 1

వ్యవస్థాపక సంపాదకులు : శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ మహారాజ్

ప్రధాన సంపాదకులు : శ్రీ క.వి.ఆర్. సుఖరావు

గౌరవ సంపాదకులు : శ్రీ పాత్మాలి వెంకటేశ్వరావు, శ్రీ యమ్.వి. ఆర్. రామ్

సంపాదక వర్గము : శ్రీ క. వెంకట శివయ్య, శ్రీ పి.ఆర్. రావు, శ్రీ క.క. గుహ్త,

శ్రీ పి.వి. రఘురావు, అంధ్రభూమి ప్రతినిధి

ఈ సంచికలో ...

సంపాదకీయం	6	గాయత్రీ మంత్రము	34
5-3-2019 నాడు 75వ జన్మదినోత్సవం		దండకం	37
సందర్భంగా స్వామి దివ్యసందేశం	10	వార్తలు విశేషాలు	38
శ్రీ వాసుదేవసంద సరస్వతీ (బింబి స్వామి) సద్గురు చరిత్ర	12	విశ్వంజీ మహారాజ్ 75వ జన్మదినోత్సవ వేదుకలుగా హోమములు, యజ్ఞము,	
విశ్వహృదయార్థన	22	సాంస్కృతిక కార్యక్రమములు	40
ఆత్మబంధువు	28	విశ్వయోగి విశ్వంజీ పాదపద్మములకు సమర్పిస్తున్న కవితామాల	45

సంవత్సర చందా : రూ. 100/-

మాసపత్రిక వెల : రూ. 10/-

Edited, Printed & Published by Sri K.V.R. Surya Rao on behalf

Viswamanava Samaikyata Samsat, Viswamandiram,

3rd Line, Krishnanagar, Guntur - 522 006. (A.P.) INDIA

from G - 2, Orchids, D.D.Colony, Hyderabad - 500 007

and Printed at Sri Lakshmi Graphics, 1-8-436, St No. 10, Chikkadpally,
Hyderabad-500 020. Ph : 040-6666 2976

మార్చి 5, 2019

భగవాన్ శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ మహారాజీ వారి

జన్మదినోత్సవం జరిగిన సందర్భంగా
దివ్యాశేస్పులనర్థిస్తూ వారి పాద పద్మాలకు
విన్ధు భక్తి పూర్ణ హృదయంతో
నమస్సమాంజలులు సమర్పిస్తున్నాము.

విశ్వకుటుంబ సభ్యులు

జ్ఞానసూక్తమ్

నియతం కురు కర్మ త్వం కర్మ జ్ఞాయో వ్యకర్మః ।
శరీరయాత్రాపి చ తే న ప్రసి ధైదకర్మః ॥

- భగవద్గీత - అధ్యాయం 3, శ్లోకం 8

ప్రతి వ్యక్తికి విధ్యక్త కర్మలు కొన్ని ఉంటాయి. కర్మ చేయడం వలన దాని ఘలితాన్ని అనుభవించాలి కదా, అందుకని కర్మలను చేయకుండా ఉండడమే మేలు కదా అని కొందరు భావించవచ్చు. కానీ ఇది సరైనది కాదని శ్రీకృష్ణ భగవానుడు ఈ శ్లోకంలో అర్థానికి వివరిస్తాడు. దైనందిన జీవితంలో వ్యక్తి తను చేపట్టిన ఉద్యోగం కారణంగా కొన్ని సందర్భాలలో ఇతరులకు బాధ కలిగించే విధంగా వ్యవహరించవలసి ఉంటుంది. అయ్యా నేను చేస్తున్న పని వలన ఇతరులకు హాని కలిగిస్తున్నానే అని భావించకూడదు. ఆ విధంగా భావించితే ఉచితమైన కర్మలను కూడా చేయలేక పోవచ్చ. కర్మరాహిత్యం ద్వారా ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి సాధ్యం కాదు. దేహపోషణకు కొన్ని కర్మలను ఆచరించక తప్పదు. కర్మలను ఆచరించకుండా ఏ మహిషి జీవించలేదు. కర్మలను ఆచరిస్తున్న వాటి ఘలితాల పట్ల అనాశక్తుడె ఉండాలి.

సంపాదకీయం

‘యోగి’ అమృతోత్సవం

భగవాన్ విశ్వయోగి విశ్వంజీ 75వ జన్మదినోత్సవం

- పి.వి. రఘురావు

మహాపురుషులు, యోగులు, గురువులు, ఆచార్యులు నెలవైన స్థలం భారతదేశం. వేల సంవత్సరాల నుండి ఆచార్య పరంపర, గురువుల పరంపర భారతీలో కొనసాగుతూ వస్తోంది. భారతదేశాన్ని ముందుకు నడిపిస్తున్న శక్తి ఆచార్యపరంపరనే. మహాపురుషులు, యోగుల చల్లని చూపుల వల్లనే ఈ దేశం ప్రశాంతంగా నడుస్తోంది. ఇది కాదనలేని సత్యం. భగవంతుడు ఈ భువిపైకి ఏ రూపంలో వస్తోడో ఎవరికీ తెలియదు. మనుషుల రూపంలో అవతారం ఎత్తిన భగవంతుడు తానే భగవంతుడిని అంటూ ఏ యుగంలోనూ చెప్పుకోలేదు. రాయి రూపంలో ఉన్న ‘వజ్రాన్ని’ గుర్తించే శక్తి వజ్రం గురించి నైపుణ్యం, అవగాహన ఉన్నవారికి ఉంటుంది. అలాగే భగవంతుడు ఏ రూపంలో ఉంటూడో, ఏ రూపంలో జన్మించాడో గుర్తించగలవారు కొందరే. అలాంటి వారి ద్వారా మొత్తం సమాజం భగవంతుడి గురించి తెలుసుకుంటోంది. శ్రీకృష్ణుడు భగవత్ రూపమే అని కౌరవులు మరీ ముఖ్యంగా దుర్యోధనుడు మొదటనే గుర్తించి ఉంటే మహాభారత యుద్ధమే జరిగేది కాదు. దుర్యోధనుడి అహంకారం కారణంగానే మహాభారత యుద్ధం జరిగింది. సమాజాన్ని చక్కబి మార్గంలో నడిపేందుకు, అధర్మానికి హని జరిగిన ప్రతిసారి భువిపై జన్మిస్తుంటానని భగవంతుడే స్వయంగా వెల్లడించారు. త్రైతాయుగం, ద్వాపర యుగాల్లోనే కాదు కలియుగంలో కూడా భగవంతుడు వివిధ రూపాల్లో జన్మిస్తున్నాడు.

దత్తుడి అవతారంగా భక్తులు భావించే ‘విశ్వయోగి విశ్వంజీ’ అమృతోత్సవం ఇప్పుడు జరుగుతోంది. 2019 మార్చి 5న విశ్వయోగి’ 75వ జన్మదినోత్సవం. తన జన్మదినోత్సవాన్ని ‘విశ్వస్మైక్యతా శాంతి దినోత్సవం’గా స్వామి స్వయంగా ప్రకటించారు.

గుంటూరు నుండి చిలుకలూరిపేట వెళ్లే జాతీయ రహదారి 16 (పొత జాతీయ రహదారి 5)లో ఉన్న చిన్నకొండ్రుపాడు వద్ద ఉన్న ‘విశ్వనగర్’ విశ్వంజీ

ఆశ్రమం. విశ్వసగర్ లోనే స్వామి జన్మదినానోత్సవ వేడుకలు నిర్వహిస్తున్నారు. ‘నా జీవితమే నా సందేశం’ అంటారు విశ్వంజీ. మహానుభావుల అదుగుజాడల్లో నడవడం, వారి బోధనలను అమలు చేయడం వల్ల సత్యలితాలు వస్తాయనడంలో అతిశయోక్తి లేదు. ప్రకృతిని ప్రేమించాలని, ఆరాధించాలని, ప్రకృతిని కలుపితం చేయవద్దని స్వామి చెబుతుంటారు. భగవంతుడితో నేరుగా సంబంధం కలిగి ఉండాలని విశ్వంజీ బోధిస్తుంటారు.

ఖప్యాభూతః ప్రసన్నాత్మాన శోచతి న కాంక్షతి ।
సమః సర్వోపు భూతేషు మధ్యక్తిం లభతే పరామ్ ॥

(భగవద్గీత 18వ అధ్యాయం 54వ శ్లోకం ఇది). ‘దివ్యస్థితి యందు జీవించేవారు పరబ్రహ్మనుభవనాన్ని పొంది, దేని కొరకు శోకింపక, దేనినీ వాంచింపక, సర్వజీవుల యందు సమత్వభావనను కలిగి ఉంటారు. భగవంతుడి పాదాలపై మనస్సు నిలకపోతే ఎవ్వరు కూడా బ్రహ్మభావనలో నిలిచి ఉండలేరు. అంటూ శ్రీకృష్ణపరమత్వ ఈ శ్లోకం ద్వారా చెబుతారు. విశ్వంజీ కూడా ఇదే విషయాన్ని చెబుతుంటారు.

ప్రకృతి పంచభూతాలతో కూడుకుని ఉంది. పంచభూతాలైన భూమి, నీరు, అగ్ని, గాలి, ఆకాశాలు మన జీవనానికి మూలమైనవి. మనిషి కూడా పంచభూతాలతో కూడుకుని ఉన్నాడు. మనదేహం పంచభూతాలతో కూడుకుని ఉన్నందు వల్లనే ‘దేహమే దేవాలయం-హృదయమే దైవపీరం’ అంటున్నారు వారు. మూలాధార, స్వాధిష్టాన, మణిపూర, అనాహత, విశుద్ధి అనేవి మనిషి దేహంలో పంచభూతాలకు కేంద్రాలని చెబుతున్నారు. పంచభూతాలతో కూడిన శరీరాన్ని పరిశుద్ధంగా ఉంచుకోవాలని, దేవాలయంలా పవిత్రంగా మార్చుకోవాలని విశ్వంజీ చెబుతుంటారు. నీతి, న్యాయం, ధర్మం, సత్యం అనే మార్గాల్లో నడిస్తే మనిషి ఉన్నత శిఖరాలవైపు పయనించేందుకు వీలవుతుందని విశ్వయోగి చెబుతుంటారు. అదే విధంగా భగవంతుడి సృష్టి అయిన పంచభూతాలు స్వచ్ఛంగా, కల్తీలేని విధంగా ఉండాలి. పంచభూతాలను ఎట్టిపరిస్థితుల్లో కలుపితం చేయడకూడని, అలా చేయడం వల్ల వాటి మధ్య సమతుల్యత దెబ్బతిని ప్రకృతి వైపరీత్యాలు వస్తాయని గత మూడు దశాబ్దాల నుండి విశ్వంజీ చెబుతున్నారు. ప్రపంచంలోని అనేక దేశాలు నేడు ప్రకృతి వైపరీత్యాలను

చవిచూస్తున్నాయి. భూకంపాలు, తుఫాన్లు, టోర్నైడోల వల్ల అనేక దేశాలు ఇక్కణ్ణకు గురవుతున్నాయి. హిమాలయాలతో పాటు అనేక మంచుపర్వతాలు కరిగిపోతున్నాయి. వేలాది సంవత్సరాల నుండి హిమపర్వతాలు కరగడం అన్నది లేదు. అంతరిక్షంలో ఓజ్యోన్ పోర బలహీనం ఆవుతోంది. దాంతో ఎండలు విపరీతమై మండుతున్నాయి. వైపరీత్యాల వల్ల మనుషుల ప్రాణాలకు ముఖ్య వాటిల్లడంతో పాటు ఆస్తులకు కూడా నష్టం జరుగుతోంది.

అందుకే పంచభూతాలు శాంతిగా ఉండాలంటూ భగవంతుడి పూజ తర్వాత శాంతి మంత్రం చదవడం భారతీయ సాంప్రదాయం.

“పృథివీ శాంతిః

ఆపన్ శాంతిః

అగ్ని శాంతిః

వాయు శాంతిః

ఆకాశ శాంతిః”

అంటూ శాంతి మంత్రం చదువుతారు. పంచభూతాలను కలుషితం చేయవద్దంటూ విశ్వంజీ మహారాజ్ చేస్తున్న బోధనలు ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలకు ఆచరణ యోగ్యమైనవి. భారత్, అమెరికా, రష్యా, చైనా, కొరియా, జపాన్ తదితర దేశాల అధినేతలకు అనేక పర్యాయాలు ఈ అంశంపై యోగి లేభలు రాశారు. పంచభూతాలను సంరక్షించడం కేవలం ఒక భారతదేశంపైనో, అమెరికాపైనో మాత్రమే లేదని ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలు ఇందుకు నడుం కట్టాలని అవసరమైన చర్యలు తీసుకోవాలని విశ్వంజీ చెబుతున్నారు.

ప్రపంచ దేశాలన్నీ మేల్కొనాలని, చైతన్యం కావలసిన అవసరం ఉండంటున్నారు. విశ్వవ్యాప్తంగా ఉన్న దేశాలన్నీ ఐక్యంగా పనిచేయాలని (అవేక్, అరైజ్ అంద్ యునైట్) ఈ విశ్వానికి విశ్వంజీ సూచించారు. గత ఇరవై ఏళ్లగా విశ్వంజీ అమెరికా వెళుతున్నారు. అమెరికాలోని పాలకులు, విశ్వవిద్యాలయాలు, మేధావులతో జరుపుతున్న చర్చల్లో పంచభూతాల పరిరక్షణ, విశ్వశాంతి అనే విషయాలను ప్రధానంగా ప్రస్తావిస్తున్నారు.

మూడు అంశాలు

పంచభూతాలను కలుషితం కాకుండా కాపాడుకోవడంతో పాటు, ప్రపంచాన్ని భయబ్రాంతులను చేస్తున్న భయంకర వ్యాధులను నివారించడం, యువత తప్పుడు మార్గాల్లో పదునించకుండా చూడటంపై ప్రపంచ దేశాలన్నీ దృష్టి కేంద్రీకరించాలని విశ్వంజీ సూచిస్తున్నారు.

విశ్వనగర్

విశ్వయోగి విశ్వంజీ ప్రధాన ఆశ్రమంగా ఉపయోగిస్తున్న కేంద్రమే 'విశ్వనగర్'. విశాలమైన స్థలంలో విస్తరించి ఉన్న విశ్వనగర్ ప్రకృతి రమణీయతకు మారుపేరుగా విరాజిల్లుతోంది. ఏపీలోని గుంటూరు పట్టణం నుండి చిలుకలూరిపేట వెళ్లే జాతీయ రహదారిలో 16వ కిలోమీటర్ వద్ద విశ్వనగర్ను ఏర్పాటు చేశారు. భగవంతుడి ప్రతిరూపమే ప్రకృతి అన్నట్టు విశ్వనగర్ ప్రకృతి మధ్య ఓలలాడుతోంది. విశ్వనగర్లోని 'గురుపీరం'లో స్వామి ఉంటారు. గురుపీరం సమీపంలో 'విశ్వ మానవ సమైక్యతా స్వాపం' (విశ్వమందిరం) నిర్మించారు. ప్రపంచంలోని అన్ని మతాలు సమానమే అని చాటిచెప్పేందుకే విశ్వమానవ సమైక్యతా స్వాపాన్ని నిర్మించినట్టు స్వామి చెబుతున్నారు. హిందూ, ముస్లిం, క్రీష్ణయన్, జోరాప్ప, సిక్కు, బౌద్ధ, జైన్ మతాలతో పాటు మతం అంటే నమ్మకం లేని నాస్తికుల పేర్లతో ద్వారా ఏర్పాటు చేశారు. ఏ ద్వారం నుండి వెళ్లినా చివరకు చేరేది ఒకే చోటికి అని చాటి చెప్పడమే విశ్వమానవ సమైక్యతా స్వాపం నిర్మాణం ఉద్దేశం. విశ్వనగర్ ఆవరణలో విశాలమైన ఆసుపత్రి ఉంది. ఈ ఆసుపత్రిలో పేదలకు ఉచితంగా వైద్యం అందిస్తున్నారు. మాతా, శిశు చికిత్సా కేంద్రంగా ప్రత్యేకంగా దీనికి పేరుపెట్టారు. గణేశుడి ఆలయం, సుఖపూర్వేశ్వరుడి ఆలయం ఉన్నాయి. హనుమంతుడి భారీ విగ్రహాన్ని ఏర్పాటు చేశారు. సమావేశాల నిర్వహణకు ఆడిటోరియం నిర్మించారు. హోమాలు నిర్మించేందుకు ప్రత్యేకంగా హోమమందిరాన్ని నిర్మించారు. స్వామి వద్దకు వచ్చే భక్తులు నివాసం ఉండేందుకు గెస్ట్హాస్లు ఉన్నాయి. గోశాల ప్రత్యేకంగా ఉంది. దత్తాత్రేయుడి అవతారాలను తెలియచేసే నిర్మాణాలు ఉన్నాయి. విశ్వకాంతికి కేంద్రంగా విశ్వనగర్ను విశ్వయోగి మారుస్తున్నారు.

5-3-2019 నాడు 75వ జన్మదినోత్సవం సందర్భంగా స్వామి దివ్యసందేశం

ప్రేమ మూర్తులారా,

ఈ రోజు నుంచి ఒక శాశ్వతమైన పరిణామం ఏర్పాటు అవుతున్నది. 1944 సంవత్సరం మార్చి 5న గుంటూరులో ఆస్పత్రిలో ఈ యొక్క శరీరం ఈ పుడమి మీద ప్రపంచంలోకి ఒక నిర్దిష్టమైన సంకల్పంతో వచ్చింది. అప్పుడు పుట్టిన పిల్లలు ఎలా ఉంటారో మీకు తెలుసు. హే భగవన్ కణకణంలో విరాజిల్లుతున్నటువంటి విశ్వస్వరూపమైనటువంటి ఈ ఆకారాన్ని ఎందుకని ఈ భూమి మీదకు తీసుకువచ్చావు. ఏదో ఒక సంకల్పం, ప్రణాళిక ఉంది. There is some plan behind this. He wants to do something for the society through this body. అలాగే నువ్వే నీ శక్తిని ఈ శరీరంలో నిలిపి, అడుగు అడుగునా ఏవిధంగా చేయాలో నీవు సంకల్పించిన విధంగా చేసుకుంటూ వచ్చి ఈ రోజున విశ్వయోగి విశ్వంజీ మహారాజ్ అని అందరు పిలిచే స్థాయికి తీసుకుని వచ్చావు. ఎందుకు, ఏమిటి అని విశ్వయోగి విశ్వంజి ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు తనలో తాను భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తూ అడుగుతూ ఉంటాడు, అనుభవంలోకి తెచ్చుకుంటాడు.

ఉన్నది ఒకే శక్తి. ఆ శక్తి మానవరూపంలో వస్తున్నది. ఈ అనంతమైన సృష్టిని ఏర్పాటు చేసినటువంటి ప్రకృతిని ప్రసాదించినటువంటి పరమాత్మ మానవరూపంలో రావడం దేనికి. రాకుండానే చేయచ్చ కదా. మానవరూపంలో అవతారంగా వస్తున్నాడంబే దాని వెనక ఏదో ప్రణాళిక ఉంది. మనిషికి ఏదో చెప్పున్నాడు. మనిషికి ఏదో సందేశం ఇష్వాలనుకున్నాడు. తాను ఆదేశించి ఈ విధంగా ఆదేశించానని చెప్పాలనుకుని చేసాడు. మనిషి మనిషిని సరిదిద్దు కోవాలి. మనిషిని మనిషే ఉధరించాలి. మానవరూపంలో దైవికశక్తి నిత్యం నీలోనే ఉన్నాను. కాబట్టి నువ్వు చక్కగా ముందు నిన్ను నువ్వు బాగుచేసుకో. నీ ఇంటిని బాగుచేసుకో. సమాజాన్ని బాగుచేయడంకోసం సమాజ ఉద్ధరణకి మళ్ళీ భగవంతుడు రాకుండా ఆ భగవంతుడి యొక్క శక్తి ఈయొక్క శరీరంలో

నిక్షిప్తం చేసి నడిపించుకుంటూ వచ్చి గురువుయొక్క అనుగ్రహంతో బీజ రూపంలో ఆ శక్తి మంత్రరూపం దాల్చి తద్వారా 72 వేల నాడులను జాగ్రత్తం చేసి, పటిష్టం చేసి, ఒక ప్లాను ప్రకారంగా హృదయంలోని హృద్రంధని, మెదడులోని చిద్రంధని, వెనైముకలోని రుద్రగ్రంధని, వాటిలో దాగిపున్న ఇచ్ఛాశక్తి, జ్ఞానశక్తి, క్రియాశక్తులను జాగ్రత్తం చేసి, ఆ గ్రంథులను విచ్ఛినుం చేసి చక్కగా దివ్యమైన విశ్వశక్తితో అనుసంధానం చేస్తున్నావు. ఎందుకు ఇదంతా చేస్తున్నావు. There is a plan behind this. మీరనుకుంటారు ఇలా ఎందుకని చేస్తున్నాడు అని. అది ఈ వ్యక్తియొక్క సంకల్పం కాదు. ఆ యొక్క సంకల్పం ప్రకారం ఏమి అదేశిస్తే, ఏమి చేయమంటే అది చేసుకుంటూ పోతుంది.

ఇదంతా అత్యద్యుతంగా ఆమలుపరుస్తా ఈ స్థాయిలో జరుపుతున్నది ఈ శరీరం కాదు. ఏ వ్యక్తి అయినా సర్జను అయినా ఆపరేషను చేస్తున్నాడంటే అది ఆ శరీరం కాకుండా, మనసులో ఉన్నటువంటి సర్రికల్ నాలెడ్డి ఏదయితే వుండో దాని వలన చేయగలగుతున్నాడు కాని అది పక్కకు పోతే ఏమి చేయలేదు. ఇది కూడా అంతే. దేదీయమైనటువంటి ఆ శక్తితో సంబంధం వున్న వ్యక్తులయొక్క అయస్కాంత వలయం (magnetic field) లో చక్కగా జరుగుతుంది. హో భగవన్ 75 సంవత్సరాలు నిండి 76వ సంవత్సరంలోకి అడుగు పెట్టినది ఈ శరీరం మాత్రమే కాని ఆ శరీరంలోని శక్తి అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఎప్పుడు చక్కగా, చిరంజివిగా immortal గా ఉంది. మీరందరు check చేసుకోవచ్చు. ఏదయితే భగవంతుడి సంకల్పం వుండో, దేనికోసమైతే ఈ శరీరంలో శక్తిని ప్రసరింపజేసి ఈ ఆకారం తీసుకువచ్చాడో సూటికి సూరుపాళ్ళు విజయం సాధిస్తాము. విశ్వశాంతిని తీసుకురావడానికి, విశ్వసమైక్యత తీసుకుని రావడానికి మాటలలో చెప్పినది మీకు అర్థమైతే నా సందేశం ఏమిటో, నా ధ్యేయం ఏమిటో మీకు తెలుస్తుంది. Awake, arise and, unite for protecting the mother earth. చూస్తానే ఉన్నాము. భారత దేశం ఒక శక్తివంతమైన దేశంగా మారుతుందని చెప్పే ఎవరు నమ్మలేదు. సమైక్యమై ఈ విశ్వసగరును చక్కగా అత్యద్యుతమైన అంతర్జాతీయ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా, మానవతాకేంద్రంగా తీర్మాదిద్దుకుండాం. స్వాపంలో పైన అద్దాల గది ఆవిష్కరించబడింది. అందులో మిమ్మలని మీరు అనేక రూపాలుగా చూస్తారు. అదే ఆధ్యాత్మికత. అందరికి దివ్యమైన ఆశీస్తులు.

శ్రీ వాసుదేవానంద సరస్వతీ స్వామి

(పెంబే స్వామి)

సద్గురు చరిత్ర

పదమూడవ అధ్యాయము

- శ్రీ జి.వి.ఎల్.ఎన్. విధ్యాసాగర శర్మ

(గత సంచిక తరువాయి)

భాస్కరరావు

ఆవిధముగా సంచారము చేయుచు ఒకనాడు మహారాజ్ “ఫిచోరా” యను గ్రామము చేరిరి. అక్కడ కొన్ని దినములు నివసించిరి. నిత్యము వారు అధికారులకు ఉపనిషద్రూపములు బోధించుచుండిరి. సాయంకాలములందు పురాణములు చెప్పుచుండిరి. ఆ గ్రామములో మామ్మేదార్ బంధువైన భాస్కరరావుకు అపస్థిత వ్యాధి యుండెడిది. ఎన్నియుపాయములు చేసినను అది తగ్గలేదు. ఒకనాటి సాయంకాలము పురాణము జరుగుచున్న వేళలో మహారాజ్ యొద్దకు ఆయనవచ్చిన “నా బాధ తీర్చు”డని అడుగుచున్నంతలో అప్పుడప్పుడు అతనిని పుట్టి పీడించుచున్న పిశాచము అతనిని ఆవేశించెను. అతడు ఒడలు తెలియక నోటికి పచ్చినట్లు పిచ్చిపిచ్చిగా వాగుట మొదలుపెట్టెను. అప్పుడు మహారాజ్ “ఈ వేళ ఏమి చెప్పుటకును వీలులేదు. రేపు రమ్ము, విచారించెద”ననిరి. ఆ పిశాచము అతనిని వదిలెను. అతడు ఇంటికిపోయెను. మరునాడు పురాణము ప్రారంభించుటకు ముందే మహారాజ్ దగ్గరకు అతడు పోయెను. అన్ని విషయములు సవిస్తరముగా తెలిపెను. ఆ వేళలో పిశాచ మాయనను తిరిగి ఆవేశించెను. మహారాజ్ ఆ పిశాచమును చూచి “నీవెందుకు ఇతనిని బాధించుచున్నా?” వని అడిగిరి. ఆ పిశాచము “నేనే రావిచెట్టు మీద నివసించుచుంటినో ఆ చెట్టుక్రింద ఈ బ్రాహ్మణుడు మూత్రవిసర్జన చేసి అపవిత్రము చేసెను. అందుకు నేను వీనిని బాధించుచున్నా” వని చెప్పెను. “తెలియక చేసినవారిని బాధపెట్టట మంచిదికాదు. వెంటనే ఈయనను వదలిపెట్టుము. లేనిచో నీకు శిక్ష తప్ప” దని మహారాజ్ పలికిరి. ఆ పలుకులు

విని పిశాచము భయపడి “స్వామీ! నేను నిస్సంతానముతో మరణించితివి. నాకు ఉత్తరకర్మలెవ్వరును చేయలేదు. అందులకీ పిశాచ జన్మము వచ్చేను. ఈ భాస్కరరావు శ్రీమంతుడు. కనుక ఈయనచేత నారాయణ బలిదయచేసి చేయింపుడు. నాకు విముక్తి లభించు”నని ప్రార్థించెను. మహారాజ్ దయగలవారై భాస్కరరావుచేత యథావిధిగా ఆ పిశాచమునకు ఉత్తరకర్మలన్నియు జిరిపించి, నారాయణ బలి చేయించిరి. పిశాచమునకు విముక్తి కలిగెను. దానితోబాటు భాస్కరరావుకు గల అపస్థార వ్యాధి గూడ తొలగిపోయెను.

మసీదు పునరుద్ధరణ

ఫిచోరా గ్రామము నుండి మహారాజ్ కరేరగ్రామము చేరి, అచ్చట కొన్ని రోజులుండిరి. మహారాజ్ రాక విని అనేకులు వారి దర్శనార్థము వచ్చుచుండిరి. ఒకసారి ఒక స్త్రీ ఆయన దగ్గరకు వచ్చేను. ఆమెను పిశాచముకటి పట్టి వేధించు చుండెను. పిశాచము పట్టునప్పుడు ఆమె మామూలుగా ప్రవర్తించుచుండెను. మహారాజ్ తన దగ్గరున్న చిన్న దత్తమూర్తిని పూజించుమని ఆమెకు చెప్పిరి. ఆమె పూజ చేయవలయునని ఊదుబత్తి వెలిగించెనో లేదో వెంటనే పిశాచము ఆమె మీదికి వచ్చేను. ఆమె తల ఊపుచు రోదించుట ప్రారంభించెను. జనులందరు ఆమెచుట్టు మూగిరి. మహారాజ్ ఆ పిశాచము పట్టిన స్త్రీని జూచి “నీవెవ్వరు? ఈమె నెందుకు బాధించుచున్నా?” వని ప్రశ్నించిరి. ఆప్యుడా పిశాచము “నేను ఇక్కడకు సమీపములోనున్న మసీదు యజమానురాలైన జిందెను, ఆ మసీదు దగ్గర ఈమెను పట్టుకొంటిని. ఈమె భర్త భాగ్యవంతుడు. నా మసీదు బాగుచేయించిన ఈమెను నేను వదిలిపోయెద” నని చెప్పేను. అది విని మహారాజ్ “ఈ స్త్రీని నీవు పట్టుకొని వేధించుచు, ఆమె మూడు గర్భములను విచ్చిన్నము చేసితివి. అంతటి ఫోరక్కత్యము నీవు చేసినందువలన మసీదు బాగుచేయించుమని ఈమె భర్తకు నేను చెప్పేను. నీవు నోరుమూసుకొని వెళ్ళిపో” మృని కోపించి పలికిరి. ఆ పిశాచము తప్పు క్షమించుడని ప్రార్థించి “మసీదు నెఱులైనను బాగుచేయించు” దని వేడుకానెను. అప్పుడు మహారాజ్ ఆ స్త్రీ యొక్క భర్తను పిలిపించి, పిశాచము యొక్క కోరికను తెలిపి “వెంటనే మసీదును బాగు చేయించు” మని ఆజ్ఞాపించిరి. మసీదు పునరుద్ధరించగనే ఆమెను వదిలి ఆ పిశాచము వెడలిపోయెను.

దత్తీల

ఆ గ్రామము నుండి కాలినడకన కాశీకి పోవలయునని మహారాజ్ బయలుదేరిరి. అందరును ఆయనను జూచి “స్వామీ! రైలుమార్గము ఏర్పడిన తరువాత నెవరును కాశికి నడిచిపోవుటలేదు. మార్గము చాల దుర్గమమైనది. దారిలో ఎన్నో ఆడవులు, నదులు, క్రూరమృగములుండును. ప్రయాణములో రెండు రోజులక్కెనను ఒక యూరు రాదు. దయచేసి మీరు రైలుమీద పొం” దని ప్రార్థించిరి. అది విని ఆయన “దత్తప్రభువు ఆజ్ఞానుసారము ఇంతవరకు ప్రయాణములన్నియు కాలినడకనే చేసితివి. ఏ వాహనము నేనుపయోగించి యుండలేదు. ఇక ముందు కూడా నిట్టే కొనసాగగలదు. దత్తుని రక్షణయుండగా భయపడవలసిన పనిలే” దని పలికి ప్రయాణమయ్యెను. కొంతదూరము పోవ సరికి వారు దారితప్పిరి. అన్నియు గుట్టలు, ఆడవి ప్రదేశము. మకాము చేయటకు కనుచూపు మేరలో గ్రామమే కనిపించలేదు. అప్పుడు దత్తప్రభువు ఒక చిన్న కిరాత బాలుని వేషముతో మహారాజ్ దగ్గరికి వచ్చి “నీవు కాశికి పోవుచుంటివా? దారి నేను చూపించెదను. నా వెంటరు” మ్యాని ఆయనకు దారి చూపుచు ముందుకు సాగెను. మహారాజ్ ఆ పిల్లవాని వెనుకనే పోవుచుండిరి. ఒక గుట్టవారికి అడ్డము వచ్చేను. ఆ పిల్లవాని వెంట మహారాజ్ గుట్టపైకిక్క క్రిందికి దిగిన వెంటనే ఒక యూరు కనిపించెను. ఆ పిల్లవాడా గ్రామమును జాపి, “ఆ గ్రామము నుండి మీరు సులభముగా కాశికి పోవచ్చు” నని పలికి అధృత్యమయ్యెను. ఆ పిల్లవాడు చూపిన గ్రామమునకు మహారాజ్ చేరిరి. ఎవరికైనను ఆ గ్రామము చేయవలయునన్న మూడురోజుల ప్రయాణము చేయకతప్పదు. అట్టిది ఆ పిల్లవాడు చూపిన మార్గమున ప్రయాణించుటచే ఒకటిన్నర గంట కాలములోనే ఆ యూరు మహారాజ్ చేరిరి. ఆ వింతవిని ఆ గ్రామములోని వారందరును అది దత్తీల యని భావించిరి.

బ్రహ్మగ్రహ పీడానివారణ

అచ్చట నుండి మహారాజ్ ప్రయాణము చేయుచు మెల్లగా “జాలవణ్” యను గ్రామము చేరుకొనిరి. ఆ గ్రామస్థుల బలవంతుమచే అచ్చట కొన్నాళ్ళు నివసించిరి. ఆయన నిత్యము నియమపూర్వకముగా వేదములను, ఉపనిషత్తు

లను విద్యార్థులకు బోధించుచుండిరి. రాత్రి వేళలయందు పురాణము చెప్పుచుండిరి. అంతలో “దాసవమి” ఉత్సవము వచ్చేను. అందుకొఱకై ఆయన “దాసబోధ” పురాణము చెప్పవలయునని నిశ్చయించేను. ఆ పురాణము చెప్పుట ఆ గ్రామములోని ఒక పండితునకు యిష్టము కాలేదు. ఆయనకు తాను సంస్కృతము నేర్చుకొన్న వాడనను అభిమానముండెను. దాసబోధ ప్రాకృత భాషలో ప్రాయబడినది. ప్రాకృతభాషలో ప్రాయబడిన గ్రంథములన్నియు సంస్కృత భాషరాని వారికే”నని ఆయన భావన. సంస్కృతము వచ్చినవారికి ప్రాకృత భాషతో అవసరములే”దని ఆయన అనుకొనుచుండెను. ఆ మాటలనే నలుగురితో అనజొచ్చేను. ఆ విషయమును మహారాజ్ గ్రహించి, ఆ నాటి రాత్రి దాసబోధ పురాణము చెప్పునప్పుడు ఒక వేదవాక్యమును దాసబోధ గ్రంథములోని విషయమునకు జోడించి, తులనాత్మకముగా వివరించి చెప్పి, ఆ పండితుని జూచి, “శాస్త్రి! నీవు సంస్కృత పండితుడుడవుగదా! ఇప్పుడీ దాసబోధ విషయమునకు వేదవాక్యమునకు భేదమేమైనా కలదా?” అని ప్రశ్నించిరి. “ఏమియును భేదములేదు. సంస్కృతము రానివారికే ప్రాకృత గ్రంథములని భావించుట పొరబాటు” అని ఆయన తన తప్పు నొప్పుకొని లెంపలు వేసుకొనెను. “గ్రంథములు చదువుచున్నప్పుడు ఇవి సంస్కృతములో ప్రాయబడినవా? లేక ప్రాకృతములో ప్రాయబడినవా? అను ఆలోచన పనికిరాదు. భాషకుకాక అందలి విషయములకే మనము ప్రాధాన్య మీయవలెను. సమర్థ రామదాసస్వామి వారు సాక్షాత్తు మారుతి అవతారము ఆయన శ్రీరామచంద్రుని ముఖ్యభక్తులు. విషయమెళ్లరకును సుబోధకము కావలయునని దాసబోధను ప్రాకృతములో రచించి శాస్త్రియ ప్రామాణికముగాజేసిరి. ఇది మహాప్రసాదమైన గ్రంథము. కలియుగములో ఆచారధర్మములు లోపించినవి. ఇప్పుడు వేదవరనము చేయరాదు. వేదములకు బదులుగా ఈనాడు కొందరు సాధువురుషులు చేసిన మహాప్రసాద గ్రంథములు ఉపయోగపడుచున్నవి. దీనిని నీవు అనుభవములోనికి తెచ్చుకొనవలెను. నీవు వేదాధ్యయనపరుడవుగదా! నీ శక్తి యేమైనది? నీ యింటిలోని బ్రహ్మగ్రహమును నీవు వదిలించుకొన్నావా? నేను చెప్పినదంతయు వాస్తవమే కదా! కనుక నీ పిచ్చి ఆలోచనలిక కట్టిపెట్టి భాషా వ్యామోహము నిప్పటికైనను వదిలిపెట్టుము. నీవు మహాప్రసాదములో

ప్రాయబడిన గురుచరిత్ర సప్తాహము విధిగా జేసిన మీ యింటిలోని బ్రహ్మ గ్రహము తొలగిపోవును. మీ కష్టములు తీరగలవు.” అని మహారాజ్ బోధించిరి. మహారాజ్ దయవలన ఆ పండితుని మనస్సు మారిపోయెను. ఆయన ప్రాకృత గురుచరిత్ర సప్తాహము చేసినంతనే ఎన్నాళ్ళనుండియో ఆయన యింట గల బ్రహ్మ గ్రహాపీడ వదలిపోయెను. గురుచరిత్ర మాహాత్మ్యము ఆయనకు బాగుగా తెలియవచ్చి, గురుచరిత్ర పారాయణము తన నిత్య నియమముగా ఆయన పెట్టుకొనెను. అదేవిధముగా ఇతర సత్పురుష ప్రాకృత గ్రంథములను చదువుట కూడా అతడు ప్రారంభించెను. అనుభవపూర్వకముగా ఆ గ్రంథముల విలువ తెలుసుకొన్న తర్వాత ప్రాకృత గ్రంథముల నెన్నడును ఆయన నిందించిన పాపమున పోలేదు. ఆ సమయముననే ఆర్యసమాజమునకు చెందిన గణపతిరావు గదిరేయను ఒక బ్రాహ్మణ వకీలు మొదట నాస్తికుడైనను, తరువాత మహారాజ్ దగ్గర ఉపదేశలాభము పొంది దైవభక్తి గల వాడయ్యెను.

అవధూత చింతన శ్రీ గురుదేవదత్త

ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః.

పదమూడవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

పదునాల్ప అధ్యాయము

రెండవ చాతుర్మాస దీక్ష-బ్రహ్మవర్త (శక సం॥ 1814)

పురాణ ప్రవచనము

మహారాజ్ జాలవట్ నుండి బయలుదేరి సంచారము చేయుచు బ్రహ్మవర్తము చేరిరి. బ్రహ్మవర్తము వచ్చట మహారాజున కది ప్రథమ పర్యాయము. ఆ ప్రయాణములో ఎనిమిది నెలలు వారచ్ఛటనే యుండవలసి వచ్చేను. అంతాజీ పంత్ రేవులో నున్న రామమందిరము సమీపమున, ఒక చిన్న గుడిసెలో వారు నివసించుచుండిరి. నిత్యము శౌచ ముఖ మార్చనము, స్నానముచేసి, తలుపులు మూసికొని, భిక్షా సమయ పర్యంతము అశ్వటనే ఆయన యుండివారు. మధ్యాహ్నము గంగానదిలో స్నానముచేసి, అనుష్ఠానము

చేసుకొని, మూడిండ్లకు పోయి భిక్ష తీసుకొని తమ గుడిసెకు వచ్చేడివారు. తిరిగి సాయంకాలము వరకు తలుపులు మూసుకొని లోపలనే యుండెడివారు. ఆ ప్రకారము ఎనిమిది మాసములు గడచినవి. ఆ కాలములో మహారాజ్ సంగతి ఎవరికిని తెలియలేదు. చాతుర్యస్వదీక్ష ప్రారంభము కాగానే పురాణము వినుటకు మందిరములోనికి వారు పోవుట మొదలుపెట్టిరి. ఒకటి రెండు రోజులు గడచిన తరువాత ఒకరోజు ఆయన పౌరాణికుని జూచి “రేపు మీ పురాణమైన తరువాత నేనొక శ్లోకము చెప్పేదను, అవకాశమీయవలయు”నని అడిగెను. పౌరాణికుడందులకు సమ్మతించి “రేపు మీకు మహారాజ్ పురాణము చెప్పు”నని శ్రోతలకు తెలియజేసెను. మరునాడు పౌరాణికుడు పురాణము చెప్పుట ముగించిన తరువాత మహారాజ్ ఒక శ్లోకము చదివి దాని అర్థమును అప్పార్పముగా వివరించిరి. దానిని విని మహారాజ్ పాండిత్యమును, యోగ్యతను జూచి ఎల్లరు ఆశ్చర్యపడిరి. మహారాజంతటి వారిముందు తన పాండిత్య మేమి పాండిత్యమని భావించి పౌరాణికుడు “ఈ రోజుతో నేను పురాణము చెప్పుట పూర్తియైనది. రేపటి నుండి ఇచ్చట పీరము ముందు మహారాజ్ ఉపవిష్టులై మనకెల్లరకు పురాణము చెప్పగలరు. వారి పురాణము విను భాగ్యము కలిగిన మనమందరము ఎంతయో అదృష్టవంతులము” అని పలికి మహారాజ్ను నిత్యము పురాణము చెప్పుడని ప్రార్థించెను. అందులకు మహారాజ్ అంగీకరించిరి. ఆ విధముగా అచ్చట మహారాజ్ చెప్పుట ప్రారంభించిరి. జనులు తండోపతండములుగా పురాణము వినుటకు వచ్చుచుండిరి. దత్తప్రభువు ఆజ్ఞానుసారము సమస్తము నిర్విష్టముగా జరుగుచుండెను. కొందరు విద్యార్థులు అధ్యయనార్థము మహారాజ్ దగ్గరకు వచ్చుచుండిరి. జ్యోతిషము, యూజ్ఞికము, యోగము, వేదాంతము ఇత్యాది విషయములను మహారాజ్ విద్యార్థులకు బోధించుచుండిరి. మంచి గంధపు తావివలె మహారాజ్ మహిమలు నలుదిశలకు వ్యాపించెను.

గ్యాలియర్ పండితుడు

ఆషాద శుద్ధ పౌర్ణమినుండి మహారాజ్ చాతుర్యస్వదీక్ష ప్రారంభించిరి.

దత్తప్రభువు ఆజ్ఞాపై అక్కడ మహారాజ్ 18 నెలలుండిరి. అచ్చట మహారాజ్ ఎందరకో సన్మానము నుపడేశించిరి. అందువలన వారందరికి వర్ణాత్మముల మీద శ్రద్ధ కలిగెను. ఊరూర ఆయన కీర్తిచంద్రికలు వ్యాపించెను. గ్యాలియర్ నుండి గోపాలచార్యులను ఒక మహాపండితుడు మహారాజ్ ప్రఖ్యాతిని విని వారిని చూడవలెనని వచ్చెను. అప్పుడు సాంయకాలమగుటచే మహారాజ్ పురాణము చెప్పుచుండిరి. ఆ పండితుడు మందిరములో ఒక పక్క నిలబడి వారు చెప్పుచున్న పురాణమును శ్రద్ధతో వినసాగెను. ఆ పండితుని చూచి, మహారాజ్ పురాణము చెప్పుట పూర్తిచేసి, ఆయనను తీసికొని తమ గుడిసెలోనికి పోయిరి. వారివెంట వచ్చిన వారందరు వెలుపలనే నిలచిరి. గోపాలచార్యులు, మహారాజ్ గుడిసెలో చాలానేపు ఏదో చర్చించుకొనిరి. మహారాజ్ చెప్పిన దానితో గోపాలచార్యులు సమాధానపడి, సంతృప్తులై వారి ఆజ్ఞ తీసుకొని వెడలిపోయెను.

దత్తపురాణ రచన

బ్రహ్మపురములో నుండగనే మహారాజ్ దత్తపురాణమును నొక గ్రంథమును సంస్కృతములో విరచించిరి. ఆ గ్రంథములో 3500 శ్లోకములు గలవు. ప్రతి శ్లోకమునకు విశేషముగ టీక ప్రాసిరి. మొత్తము దానిలో 64 అధ్యాయయములు గలవు. అందులో 8 ఆప్టకములుండెను. బుగ్గేదము ననుసరించి ఆ గ్రంథరచన సాగెను. బుక్కంహితలో ప్రత్యేకాధ్యాయము యొక్క ప్రారంభము, దత్తపురాణము లోని అధ్యాయము యొక్క ప్రారంభము ఒకే మాదిరిగా నుండెను. మొదటి అధ్యాయము ప్రత్యేక శ్లోకములో ఒకటి రెండు బుక్క పదములు చేర్చి మహారాజ్ స్తుతి చేసిరి. దానిని “వేదస్తుతి” అందురు. అప్రతిమానమైన ఆ ఉద్రూంధమును మహారాజ్ బ్రహ్మపురములో పవిత్ర గంగాతీరమున, ద్వితీయ చాతుర్మాస దీక్షా సమయమున అద్వితీయముగా విరచించిరి.

అవధూత చింతన శ్రీ గురుదేవదత్త

ఓం శాంతి శ్శాంతి శ్శాంతిః.

పదునాల్ప అధ్యాయము సంపూర్ణము.

పదునైదవ అధ్యాయము

మూడవ చాతుర్మాస దీక్ష - హరిద్వార (శక సం॥ 1815)

బదరీయాత్ర

బ్రహ్మవర్తము నుండి మహారాజ్ బయలుదేరి గోకుల్, మధుర, బృందావనము మున్సుగు ప్రదేశములు సంచరించుచు, శక సంవత్సరము 1815 వైశాఖ శుద్ధ పౌర్ణమినాటికి హరిద్వారము చేరుకొనిరి. అచ్చట గంగా తీరమున నున్న అహల్యాభాయి ధర్మశాల దగ్గరగల దత్తమందిరములో మకాము చేసిరి. ఆ సమయమునందు అక్కడ శారదా పీఠాదీశ్వరులైన శ్రీ రాజరాజేశ్వరస్వామి శంకరాచార్య నివసించుచుండిరి. ఆయన బలవంతము చేయుటచే చాతుర్మాస దీక్ష అచ్చట చేయుటకు మహారాజ్ నిశ్చయించిరి. చాతుర్మాస సమయములో శ్రీస్వామికి ఉపనిషద్ భాష్యము వినిపించి, భాద్రపద పౌర్ణమి తరువాత బదరికాశ్రమయాత్రకు మహారాజ్ బయలుదేరిరి.

బల్వంతరావ్ వృత్తాంతము

దారిలో మహారాజ్సు నర్సుడా తీరముననున్న ‘బాలోధే’ గ్రామస్థులైన బల్వంతరావ్ ప్రభృతి యాత్రికులు కలసిరి. ఆ విధముగా వారు ప్రయాణము చేయుచుండగా దారిలో బల్వంతరావ్కు చలిజ్వరము వచ్చేను. అతనికి డాక్టరు పొరచాటున సోమల్ అను పేరుగల మాత్రతిచ్చేను. అవి తీసుకొన్న తరువాత అతని పరిస్థితి విషమించెను. నడవలేక ఒక డోలీ మాట్లాడుకొని, అందులో కూర్చుండి అతడు పోవుచుండెను. ఆ సోమల్ గోలీలు వాడుటచే విపరీత పరిణామము కలిగి, విరేచనములగుట మొదలుపెట్టేను. ఆ పాదమస్తకము శరీరమున మంటలు పుట్టేను. ఆ తాపాతిశయమును భరించలేక ఒక నీళ్మమడుగు దగ్గరకు తనను తీసుకొని పొమ్మని డోలీ మోయువారికి ఆతడు చెప్పేను. వారట్లు చేయగనే బల్వంతరావ్ వెంటనే ఆ నీటిలోనికి పోయి కూర్చుండెను. అది చూచి డోలీ మోయువారు భయపడి పారిపోయిరి. మహారాజ్కు ఆ విషయము తెలియగనే వెంటనే పోలీసులకా వార్త తెలిపి ఆ

దోలీ వాండ్రు పట్టి తెప్పించి, తాము పోదలచుకున్న చోటుకు బల్వంతరావును తీసుకొని పొమ్ముని ఆయన చెప్పేను. బల్వంతరావును చూచి “నీకీ పరిస్థితి ఎందుకు కలిగినది? మందు ఏమైనను తీసుకొన్నావా? అని ప్రశ్నించిరి. బల్వంతరావుకు మెడ బాగుగా వాచి యుండుటచే మాట్లాడలేక సైగల ద్వారా తెలిపేను. ఉత్తరీయపు కొంగున మూటగట్టిన గోలీలను మహోరాజుకు చూపించేను. ఆ మాత్రలు చూడగనే మహోరాజు ఆశ్చర్యపడి “ఇది సాక్షాత్తు సోమల్ విషము. దీని పీడ వదలుటకు నెఱ్యు బాగుగా తినవలెను” అనిరి. ఎంత ప్రయత్నించినను అక్కడ వారికి నెఱ్యు దొరకలేదు. చేయునదిలేక అతనిని దోలిలో కూర్చుండబెట్టి మహోరాజు గమ్మస్థానము చేరిరి. అప్పుడు బల్వంతరావు స్నేతిలో లేకుండెను. ఆ రాత్రివేళ విపరీతముగా చలివేయుచుండెను. ఆ చలి బాధను సహించి, అతనిని సేవించుటకు దగ్గర ఒక్కడుగూడ లేకపోయెను. చివరకు మహోరాజు స్వయముగా బల్వంతరావు ప్రక్కన కూర్చుండి ఆ రాత్రియంతయు సేవలు జేసిరి. మాటిమాటికి బల్వంతరావుకు విరేచనములగు చుండెను. బట్టలుతుకువారు లేకుండిరి. మహోరాజే అతని బట్టలుతికి, ప్రక్క సరిజేసి, మంచి బట్టలు తొడిగి ఉపచారములు చేసిరి. అర్థరాత్రివేళ బల్వంతరావుకు తెలివివచ్చి, నీరసముగా “నాకు ఆకలి వేయుచున్నది. తినుటకేమైనను కావలె”నని అడిగెను. మహోరాజు లేచి, సమీపముననున్న మితాయి దుకాణము దగ్గరకు పోయి, పెద్దగా “నారాయణా! నారాయణా!” అని కేకలు వేసిరి. ఆ కేక విని, పొపు యజమానులు లేచివచ్చి “ఇంత రాత్రివేళ కేకలు పెట్టి మా నిద్ర పాడుచేయుచున్నావెందు?” కని కోపించిరి. “పాపము! దిక్కులేని బీద బ్రాహ్మణుడు జ్యోరతీప్రతలో నున్నాడు. అతనికి ఆకలైనది. అతనికిని నాకు ఏమియు సంబంధము లేదు. అయినను సమయమునకు బంధువులు దగ్గర లేనందున అతడి బాధ చూడలేక నేను సన్మానిసైనను ఈ సమయములో కొంత మితాయి కావలెనని వచ్చితిని. దయచేసి మీరు మితాయి యిచ్చిన తీసుకొని పోయెదను. డబ్బులు లేవు ఇప్పగలనని మహోరాజు చెప్పిరి. మహోరాజు పలికిన మూటలు వారిలో దయాగుణమును రేకెత్తించెను. వెంటనే ఒక యజమాని లోపలికి పోయి, కొంత మితాయి పొట్లము గట్టుకొని వచ్చి మహోరాజు

చేతికిచ్చి “మీరు దిక్కులేని బ్రాహ్మణుని కౌరకై ఇది తీసుకొని పోవుచున్నారు. కనుక మీరు పైసలివ్వపలసిన పనిలేదు” అనెను. మహారాజ్ ఆ మితాయి తీసుకొనివచ్చి, చిన్న చిన్న ముక్కలు చేసి, ఒక్కాక్క ముక్క బల్వంతరావు నోటికందించి మెల్లగా తీనిపించిరి. ఆ మితాయి కొంచెము కడుపులోనికి పోవగనే బల్వంతరావుకు కొఢిగా ఓపిక వచ్చేను. తెల్లవారగనే మహారాజ్ పెలిగ్రామిచ్చి అతని కొడుకులను పిలిపించిరి. వారు వచ్చినంతనే బల్వంతరావు సామాను వారికి అప్పగించిరి. అదేరోజు బల్వంతరావు ఇహలోకమును విడిచి పెట్టేను. మహారాజ్ తమ యూత్రకై ముందుకు సాగిరి. ఇకమీదట యూత్రామార్గములో నెవ్వరిని తోడు తీసుకొని పోరాదని ఆయన తన మనస్సున నిశ్చయించిరి.

ఓ నమో శ్రీ దత్తాత్రేయాయ

శాంతి శాంతి శాంతిః.

పదునైదవ అధ్యాయము సంపూర్ణము.

(సశేషం)

గమనిక

చందాదారులు తమ సభ్యత్వాన్ని సకాలంలో పునరుద్ధరించుకోవాలి. తమ రచనలను, చందాను (మనీ ఆర్థరు ద్వారా కాని, బేంకు చెక్కు ద్వారా కాని) ఈ దిగువ అడ్రసులకు విశ్వమాన సమైక్యతా సంసత్ (Viswamanava Samaikyata Samsat) ‘విశ్వమందిరం’, 3వ లైను, కృష్ణాగర్, గుంటూరు – 522 006. వెబ్సైట్ : www.viswaguru.com లేక పి. రామగోపాలరావు (P. Ramagopala Rao), 3-5-1092/2, వెంకటేశ్వర కాలనీ, నారాయణగుడ, హైదరాబాదు – 500 029, Phone : 040-24755674. పంపవలెను. K.K. Gupta, Cell : 9848414585, kkguptaca@gmail.com ఇదే అడ్రసుకు ‘విశ్వసూక్తము’ అందని చందా దారులు తెలుపవలెను.

విశ్వహృదయార్థన

(గత సంచిక తరువాయి)

ఈ జల ప్రవాహంతో కొట్టుకుపోయే రెండు దుంగలు అప్పుడప్పుడు దగ్గరకొచ్చి మరలవిడిపోతాయి. భార్యా భర్తల, తండ్రి తనయల మధ్య ఉండే సంబంధం బాంధవ్యం కూడా ఇటువంటిదే. మీరందరు జీవితమనే ప్రవాహంలో కొట్టుకొనిపోతూ తాత్కాలికంగా చేరువవుతూ, మరల దూరమవుతారు. కానీ అందరి గమ్యం మాత్రం ఒక్కటే. మానవులు అప్పుడప్పుడు తరచి తరచి ఎవరికి వారు ప్రశ్నించుకోవాలి. ఈ విధంగా - “నేనెవరు” “నేను ఎక్కడి నుండి వచ్చాను?” అని. వచ్చేటప్పుడు ఒంటరిగా వచ్చావు. వెళ్ళేటప్పుడు ఒంటరిగా వెళ్తావు. జనసమరణముల మధ్యస్తున్న కాలములోనే ఈ బంధాలు, బాంధవ్యాలు. ఆ బాంధవ్యములు దేహరీత్యా ఏర్పడినవి, శాశ్వతములు కావు. ఒక్కొక్కసారి ఈ సంసారములో జరుగు సంఘటనలు పరిశీలిస్తే ఎంత విచిత్రమైన నాటకమిది అని తెలుస్తుంది. వీరు నా వారు, వారు నీ వారు అన్న భ్రాంతి తొలగిపోతుంది.

మనము ఎవరు? ఎక్కడ నుండి వచ్చాము? మనమెవరో తెలుసుకున్నాము. ‘మనము ఆత్మ’. ఆత్మ ఎక్కడ ఉంటుందో అక్కడి నుండి వచ్చాము. ఆత్మ అంటే భగవంతుడే. ఒక గ్రామస్తుడు తన గ్రామము నుండి మరొక గ్రామమునకు వెళ్చాడు. కొంత కాలమైన తరువాత తన స్వగ్రామానికి వెళ్ళాలి అనుకున్నాడు. రైల్వే స్టేషనుకు వెళ్ళి “ మా ఊరికి టిక్కట్టు ఇవ్వండి” అన్నాడు. టిక్కట్టు ఇచ్చేవాడు నవ్వి “మీ ఊరు పేరు చెప్పలేదు. ఏ ఊరు మీది?” అన్నాడు. ఈ గ్రామస్తుడు “నాకు తెలియదే!” అన్నాడు. మానవులందరు ఈ పరిస్థితుల్లోనే ఉన్నారు. ప్రతి వ్యక్తి (From Address) తాను వచ్చిన చిరునామా తాను వెళ్ళబోయే చిరునామా (To Address) గుర్తు పెట్టుకోవాలి” అన్నారు భగవాన్ సత్యసాయి.

ఈ భోగభాగ్యాలు, ఆస్తిపాస్తులు, బంధుజనం, మున్నగువన్నీ శాశ్వతమను కుని అలజడి చెందుతూ జీవితం కొనసాగిస్తే చివరకు మిగిలేవన్నీ చిక్కులే. నిత్య జీవితంలో అధ్యాత్మ అన్న మాట ఒకటి మహాత్ములు మనకు సూచించారు.

ఈ భౌతిక స్థాయిని దాటాలంటున్నారు. మహాకవి ధూర్జటి భోగభాగ్యాలతో తులతుగి రాజస్థానాల్లో గడపి “శ్రీ కాళహస్తిశ్వర శతకం”లో ఈశ్వరుడికి తన భోగమయ జీవితాన్ని తెలుపుతూ పశ్చాత్తాపం చెందుతూ తరించే మార్గం చెప్పమన అప్రుసిక్త నయనాలతో వేడుకొన్న భావ సంపుటి నంతా ఆవిష్టించాడు. నీవు మాత్రమే నన్ను రక్షించాలి నీవు మాత్రమే రక్షించగలవు ఈశ్వరా. నీకు మించిన దైవం లేదంటూ ఈశ్వరుణి వేడుకొంటూ ఆత్మ నివేదనం చేస్తాడు మచ్చనకు -

ఆలంచున్ మేడగట్టి దానికి నపత్యశైఖి గల్పించి త
ద్వాలప్రాతమునిచ్చి పుచ్చుకొను సంబంధంబు గావించి యా
మాలార్య తేజంబున బాంధవంబనేడు ప్రేమగొందఱందిపుగా
సీలన్నీలయమర్చినట్టొసగితో శ్రీ కాళహస్తిశ్వరా! (కాశా 36)

శ్రీ కాళహస్తిశ్వరా! ఈ లోకమున మానవులకు భార్య అనే పేరున నొక దానిని అంటగట్టి దాని ద్వారా సంతానము కలుగజేతువు. ఆ సంతానమును ఇచ్చుటయు, పుచ్చుకొనుటయు, నను కట్టుపొటు కల్పింతువు. ఈ కట్టుపొటుల మాలరికములో చుట్టరికమనెడు ప్రేమలో కొందఱను త్రిపుచుందువు. ఇది ఒక చీలతో మరియుక చీలను బిగించినట్లన్నది.

ఈ పద్యంలో చెప్పబడిన ఆలుబిడ్డల ప్రస్తావన మరి రెండు పద్యాలలో కూడా ప్రస్తావించబడింది. తన్కైనా, లోకాన్నికైనా ఆలు బిడ్డల బంధాన్ని తగిలించి, ఆ బంధంలో పెనుగులాడూ ఉంటే చూస్తూ ఆనందిస్తాడు. అనాది మధ్యలయుడు. అది ఆయన లీల. ఆ లీలను అర్థం చేసుకొన్నవాడు ఆ ఆనందంలో పాలు పంచుకొని తన్నయత్వం చెందుతాడు. “సర్వేశ్వరేచ్ఛగా గుర్తించి బంధాల కతీతుడోతాడు.

ఆలుబిడ్డలు తల్లిదండ్రులు, ధనంబంచున్ మహాబంధనం
బేలా నా మెడగట్టి నాడవిక నిన్నేవేళ జంతింతుని
నిర్మాలంబైన మనంబులోన గడు దుర్జోషభిలో గ్రుంకి ఈ
సీలామాలపుజింతనెట్లుడిపేదో శ్రీకాళహస్తిశ్వరా! (కాశా 19)

కేవలం ఐహిక సుఖాలే పరమార్థంగా భావించక సంసారంలో ఉంటూ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తూ సమాజానికి సేవ చేయాలన్నదే ఈ గురుద్వయం మనందరకు ఇచ్చే సందేశము. అలజడికి గురికాకుండా ప్రశాంతంగా జీవిస్తూ గృహాన్ని, సంఘాన్ని ప్రశాంతి నిలయాలుగా మార్చుకుని దేశ ప్రగతికి ప్రపంచశాంతి - విశ్వకళ్యాణం కోసం తమ వంతుగా ప్రతివ్యక్తి కృషి చేయాలన్నదే వారి ఉవాచ.

తనువు కరగినంత తల్లడిల్లగనేల?

పరువు పోవనంచు వాడనేల?

తనువు పరువు కరుగ తరుగునా ధర్మంబు?

శాంతి ప్రేమదాయి! సత్యసాయి! (శాం॥ప్రే॥99)

తనువు శాశ్వతము కాదు. తనువు ఏనాటికైనా చాలించక తప్పదు. పుట్టిన ప్రతి వ్యక్తి గిట్టక తప్పదు. ఈ సత్యాన్ని తెలుసుకున్నప్పటికి కూడా ఎన్నోండ్లు గడచినా ఇంకా కొంతకాలం జీవిస్తే బావుంటుందన్న ఆశతో మానవుడు జీవితాన్ని గడుపుతూ ఉంటారు. జీవించినంతకాలం హరి పాదములాశ్రయించి ప్రశాంత చిత్తంతో మెలగుతూ, ఎవరి ధర్మాన్ని వారు ఆచరిస్తూ “మృత్యువున్నది” అన్న విషయం మరువక, ఈ దేహమే శాశ్వతమని భావించకుండా జీవించాలని, పరువును, తనువున్నంత కాలం కాపాడుకుంటూ ధర్మబధ్ధంగా జీవించాలని బోధిస్తున్నారు బాబా. తామరాకుపై నీటి బొట్టువలె ఏదీ అంటించుకోకుండా సంసారంలో ఉంటూనే సాధన కొనసాగించాలని కూడా స్వామి చెప్పుంటారు.

తామరాకుపై నీటి బొట్టు ఎంత కొద్దికాలంలో అదృశ్యమయిపోతుందో ఉన్నంతకాలము ఎంత ఆస్తిరంగా ఉంటుందో, అంత ఆస్తిరమైనది, క్షణికమైనది మానవజీవితం. సుఖదుఃఖాలు, కష్టాలు, బాధలు, నష్టాలతో కూడికాని ఉంటుంది. మానవుని జీవితం ఎప్పుడు రాలిపోతుందో కూలిపోతుందో తెలియదు. జీవించినంత కాలం ఏదో ఒక బాధ చింత భయాందోళనలతో మానవుడు జీవితాన్ని గడుపుతాడు అటువంటి జీవితాన్ని గురించి స్వామి ఇలా అన్నారు.

“మలినపు కొంప రోగముల ప్రుగ్గిడు సేవక గంప జాతసం చలనం పొందు దుంప భవసాగరమీద లేని కంప అం బులపొది లెమ్ము చూడుమనమెచ్చుదలంపంగ దేహమింకని శ్శులమని నమ్మబోకు మనసా! హరిపాద ముల్చయించవే”

ఈ విధంగా శరీరం యొక్క అశాశ్వతత్త్వాన్ని, ప్రపంచ రీతులను జీవితమును చక్కగా అవగాహన చేసుకొని జీవిస్తే మానవునకు శాంతి లభిస్తుంది. సామాన్య మానవులలో మరి భోగలాలసులలో, మహారాజులలో క్షణంలో పరివర్తన కలుగుటకు కారణము ఈ ఎరుకనే.

“నశినీదళగతజలమతి తరళం తద్వత్ జీవితమతిశయచపలం విధివ్యాధ్యభిమాన గ్రస్తం లోకం శోకహతంచసమస్తం”

అన్నారు శంకరులు భజగోవిందంలో.

తామరాకుషై తళతళలాడే నీటిబొట్టు వలె నిలకడ లేనిది బ్రతుకభిమానపు తెగలు పుట్టురా దిగులుదుఃఖాల తెరవా లోకము.

ఇటువంటి తనువు కరిగిపోతుందని తల్లడిల్ల నవసరము లేదని శ్రీ విశ్వంజీ హెచ్చరించుచున్నారు. “దీపం ఉండగానే ఇల్ల చక్కబెట్టుకోవాలి” అనునట్టు తనువు కరిగిపోకముందే చేయవలసిన కార్యములన్ని వయో పరిణామాన్నను సరించి చేయవలసిందే తప్ప ఎప్పుడో చేద్దామని గడిపేస్తే పోయిన కాలం తిరిగి రాదన్న “తనువు కరుగునంచు తల్లడిల్లగ నేల? అన్న పద్మంలో చెప్పబడింది.

ప్రతి వ్యక్తి ప్రయత్న పూర్వకముగా వివేక విచక్ష ద్వారా ఏది సత్యము? ఏది అనత్యము? అని తెలుసుకొని సాధనల ద్వారా అత్య జ్ఞానమును పొందవచ్చును. సిద్ధార్థుడనే యువరాజు బుద్ధ భగవానుడుగా స్వయం సాధన ద్వారా పరివర్తన చెందిన విషయం బాబా భజగోవింద శోకం చెబుతూ వివరించినారు.

ధూర్జటి శ్రీకాళహస్తిశ్వర శతకంలో ఒకచోట ఈ విధంగా అంటాడు.

“దంతముల్ పడనప్పుడే తనువు యందారూఢి యున్నప్పుడే కాంతా సంఘము రోయనప్పుడే,” జుట్టు నెరవక ముందే శరీరం రోగ భూయిష్ఠం కానప్పుడే, కాంతా సంఘం రోయనప్పుడే, అనగా యవ్వనంలో భార్యా పిల్లలతో గడువుతూ కుటుంబం పట్ల తన ధర్మాన్ని నిర్వర్తిస్తూ తన పరువు ప్రతిష్టలకేవిధమయిన భంగం కలుగకుండా జీవితం గడువుతున్న దశలోనే సాధన సల్పుతూ ప్రగతిపథంలో పయనించడానికి తగిన కృషి చెయ్యవలెనని భావము. భగవత్ చింతన కూడా అప్పుడే చెయ్యాలి అని ధూర్జటి పొచ్చరించినాడు. స్వానుభవంతో ఆ మహాకవి చెప్పిన మాటలు ఇవి. అందుచేత అంతకంటే ముందుగానే మేల్సైని భోగభాగ్యాలకు బానిస కాకుండా జీవనయానం సాగించాలన్న భావం కూడా ఇక్కడ గోచరిస్తోంది.

సకల జనులలోన సత్యనిత్యాత్ముయై
 సర్వవేళలందు సంచరించి
 సర్వసిద్ధినొసగు సత్యసాయాశుండు
 శాంతి ప్రేమదాయ! సత్యసాయ! (శాం॥ప్రే॥ 107)

సత్య స్వరూపుడైన సత్యసాయాశ్వరుడు సర్వవేళల ప్రతి ఒక్కరి హృదయంలోను సంచరిస్తన్నాడట! తానే సత్యము తానే నిత్యము. శాశ్వతము. మిగిలినది నశ్వరమే. ఏది పుదుతుందో అది నశిస్తుంది.

గురువే సత్యము, గురువే నిత్యము
 గురువే జ్ఞానము - తెలియుమురా
 గురువే ఆత్మ - గురు పరమాత్మ
 గురువే దైవం - తెలియుమురా! ॥గురువే తల్లి॥

అంటూ సద్గురువు సత్య స్వరూపుడని నిత్యుడు శాశ్వతుడు అని జ్ఞానప్రదాత అని అతనే దైవమని అనేకానేక మారులు వారి దివోపన్యాసాలలో విశ్వంజీ వ్యక్తం చేశారు. సర్వము సిద్ధించునట్లు చేసేది సత్యసాయాశ్వరుడే. ఆత్మ సత్యము - శరీరము అసత్యము అశాశ్వతము. ఈ విషయాన్నే పైపద్యంలో చర్చించుకోవడం జరిగింది.

నిత్య సత్య శాశ్వతుండయిన పరమాత్మ సాయి, హృదయవాసి. మానవుడు అంతఃశోచమును పాటించి, శుద్ధి గావించుకొని పవిత్రతను పెంచుకుంటే హృదయంలో పరమాత్మ వసిస్తాడు. ద్రౌపది అలనాడు వస్త్రాపహరణ సందర్భంలో తాను అవమానింపబడినప్పుడు “హృదయవాసా” అని పిలిస్తేనే పరమాత్మ ప్రత్యక్షముయినాడు. కరుణా రసప్రపూర్ణదైన భగవాన్ తనను శరణు కోరిన వారి పిలువు వినే తీరతాడు. తాను ప్రత్యక్షముయి అవమానం పాలగుచున్న ద్రౌపదిని కాపాడినాడు. అన్యాయం, అధర్మం, అవినీతి చోటు చేసుకున్న చోటుకు తాను వెళ్లి, రక్షణ గావిస్తాడు పరమాత్మ. ఆర్తితో భక్తిభావంతో శరణన్న వారికి కొంగు బంగారమై నిత్యం తాను సేవలు చేయడానికి, సహాయ పడడానికి వెనుకంజ వేయడు పరమాత్మ. అట్టి సత్యసాయి పరమాత్మ సర్వకాల సర్వవేళ సర్వాపస్థల యందు నిత్య సత్య శాశ్వతుండైనవాడు, మానవాళిని కాపాడుట పరిపాటియే.

భగవంతుడు హృదయమనే దైవమందిరంలో నివసిస్తున్నాడన్న ఎఱుకతో ఉంటూ అప్రమత్తంగా మెలగవలసి ఉంటుంది.

“హృదయ కమల మందు ఎగిసి ఆ తేజం దివ్య కమలమందు దిరుగాడ సాగురా” అన్న దాంట్లో నున్న ఆ దివ్యకమలం సహస్రారమే. నాభి కమలం వద్ద ప్రారంభమై, హృదయ కమలం చేరుకొని అక్కడి నుండి దివ్యకమలం చేరుకునే ప్రస్తానమే యోగ ప్రస్తానం. యోగి అయినటువంటి వాడు అక్కడిదాకా, అంటే దివ్య కమలం వరకు వెళ్లాలి. లేకపోతే ప్రయోజనం లేదు. ఈ యోగ రహస్యాన్ని లలితమైన పదాలలో ఇమిడ్జీ విశ్వం.జీ మనకండజేశారు.

(సశేషం)

(కీ.శే. వి. రత్నమోహిని రచించిన విశ్వ హృదయార్థన నుండి సేకరణ)

అత్మజంధువు

విశ్వగురుచరితామృతం

(గత సంచిక తరువాయి)

మరునాడు సాయంత్రం అంతా భీమానది ఒడ్డుకు పోదామని బయల్దేరారు. ముందుగా గుళ్ళోకి పోయారు. శర్యగారు స్వామిని దర్శించి “నాన్నగారు చెప్పారని వచ్చాను. నా తప్పులేమైనా ఉంటే క్షమించు స్వామీ! అని నమస్కారం చేసి వచ్చారు. దగ్గరలో టీస్టాలు ముందు కూర్చున్న ఒక బ్రాహ్మణుడు శర్యగారిని చూచి “ఆకలేస్తున్నది. భోజనం పెట్టించు” అని అడిగాడు. తమ తండ్రిగారు ఆయన్ను ఆవేశించి అట్లా అడుగుతున్నారేమో? ననిపించింది శర్యగారికి. వెంటనే టీ స్టాల్ యజమానిని పిలిచి “ఈయనకు రేపు భోజనం పెట్టండి” అని ఆ బ్రాహ్మణి భోజనార్థం డబ్బులిచ్చారు.

ఇంతలో ఒకాయన ఆ టీస్టాల్లోకి వచ్చాడు. “మీరు తెలుగు వాళ్లా?” అని అడిగాడు. అపునన్నారు శర్యగారు.

ఆ మాటలు వినగానే వెదకబోయిన తీగ గాలికి తగిలినట్టేంది శర్యగారికి. ఆయన ఆ బ్రాహ్మణుడిని చూచి “పుష్పరాలు పెట్టాలని నేను వచ్చాను. మంత్రం చెప్పేవాళ్లు దొరక్క ఇక్కడ ఆ పద్ధతి లేదంటే రేపు ఉదయం వెళ్లిపోదామను కొంటున్నాం. భగవంతుడు పంపించినట్లు మీరు వచ్చారు. రేపు నాచేత సంగమంలో పుష్పరం పెట్టించండి” అని అర్థించారు. ఆ మరునాడు సంగమంలో ఆ బ్రాహ్మణుడు శర్యగారి చేత పుష్పరం పెట్టించాడు. స్థిమితంగా తృప్తిగా రెండుగంటలపాటు చక్కని వేదోచ్చారణతో ఆ బ్రాహ్మణుడు మంత్రం చెబుతూ పుష్పరం శర్యగారిచేత పెట్టించాడు.

‘గంగ’ వచ్చిందని విశ్వంభరుణ్ణి, అమృనూ వెంటనే పిలిచించు అని ఆదేశించారు గురువుగారు. తక్కణం శర్యగారు మాస్టరుగారికి పెలిగ్రాం ఇచ్చారు. అది చూచుకొని, మాస్టరుగారు తమ తల్లిగారిని తీసుకొని గురుమహారాజ్ దర్శనం కోసం జడ్పుర్ల చేరుకున్నారు. మాస్టరుగారిని చూడంగానే మహారాజ్

ముఖం ఆనందంతో ప్రపుల్లమైంది. తమ పాదాల మీద వాలిన మాస్టరుగారిని లేవదీసి, ఆప్యాయంగా దగ్గరకి తీసుకొని, వాత్సల్య ధృక్కులతో నిలువెల్లా అభిషేకించారు. మరునాడు “గంగాపూజ” చేయించారు. గంగాజలం పాత్రల్లో పోయించి, భక్తులందరికి పంచి పెట్టారు ప్రసాదంగా. ఆ తర్వాత ఆయన దత్త మాలా మంత్రాన్ని, దత్తాత్రేయ మానసిక పూజా విధానాన్ని శర్మగారికి, మాస్టరుగారికి ఉపదేశించారు. లోకకళ్యాణం కోసం, దుష్టశక్తుల నివారణ కోసం కొన్ని అప్రాలను కూడా వాళ్ళకు ప్రసాదించారు.

మంత్రోపదేశం పొందిన తర్వాత ఈ ఏడు సంవత్సరాల కాలంలో చేసిన సాధన గురించిన విషయాలు మాస్టరుగారిని అడిగి వారు తెలుసుకున్నారు. “ధ్యాన సమయంలో ఎట్టిని కాంతిపుంజాలు కనిపిస్తున్నవి. ఏవో నాదాలు వినిపిస్తున్న” వని తాము పొందిన అనుభాతుల ఒక్కాక్కటే మాస్టరుగారు వివరిస్తుంటే, ఆర్థనిమిలిత నేత్రాలతో తన్నయులై వింటూ, ఆయన సంతృప్తిని వ్యక్తం చేశారు. మహారాజ్ జడ్పుర్లో ఉంటున్నప్పుడు రోజు ఉదయం, సాయంత్రం మాస్టరుగారిని దత్తమందిరానికి తీసుకొని పోతుండేవారు. శర్మగారి కుమారులు మహారాజంటే కొత్త పోయి, మాలిమి ఎక్కువైంది.

గంగాపూజ చేయించిన తర్వాత దత్తమాలా మంత్రాన్ని ఉపదేశం చేసినప్పుడు శర్మగారు మహారాజ్కు రెండు ధోవతులూ, రెండు లాల్చులు పాదపూజా సమయంలో సమర్పించారు. మూడోనాటికి చూస్తే అవి మహారాజ్ దగ్గర లేవు. దారిప్రక్షన కూచోని చలికి వణికిపోతున్న ఏ బిచ్చగాళ్ళకో అవి ఇచ్చేసి వచ్చారు. బిక్కగా తమకు వచ్చిన దబ్బును ప్రతిరోజు సాయంత్రం దత్తమందిరానికి పోయి, విగ్రహం ముందు కుప్పపోసేవారు. “ఇదేమిటి మహారాజ్, జోలెను భాళీ చేశా” రని ఎవరైనా అంటే, “నాజోలే అక్షయపాత్ర” అని నవ్వేవారు.

మరోసారి ఆయన మాస్టరుగారి కుటుంబాన్ని, ఊళ్ళో ఉన్న భక్తబృందాన్ని - జడ్పుర్కు ఇరవై కిలోమీటర్ల దూరంలో ఉన్న బుగ్గరామేశ్వరానికి - లారీలో తీసుకు వెళ్లారు. అక్కడ మాణిక్యప్రభువు గద్దె ఉంది. మాణిక్య

ప్రభువుల వారు తాము గద్దె నిర్మించిన ప్రతిచోట, దత్తాత్రేయ విగ్రహాన్ని దాని ముందు ప్రతిష్ఠించే వారు. అక్కడ దత్తాత్రేయుల విగ్రహం ఉండన్న విషయం ఎవ్వరికీ తెలీదు. ఆ గుడి ఒక గుట్టమీద ఉంది. ఆ గుట్ట ప్రక్కనే ఒక శివాలయం. ఒక పెద్ద బండరాయి దాన్నే శివలింగమని పూజిస్తుంటారు. ఆ ఆలయం ప్రక్కనే ఒక నీటి బుగ్గ ఉంది. అందువల్ల దానికి బుగ్గ రామేశ్వరమనే పేరు వచ్చింది. అక్కడికి మహారాజ్ అందరినీ తీసుకు వెళ్లారు. వంటలు చేయించారు. దత్తాత్రేయస్వామికి ఏకాదశ రుద్రాభిషేకం దగ్గర ఉండి చేయించారు. అభిషేకం పూర్తి అయిన తరువాత విగ్రహాన్ని గుడ్డతో శుభ్రంగా తుడిచి చూస్తే అది అపూర్వ తేజస్సుతో ప్రకాశిస్తున్నట్లు గోచరించింది. ఆ దత్త విగ్రహం చాలా విశిష్టమైంది. విలక్షణమైంది కూడా. ఆ విగ్రహానికి ఒక ముఖం. నాలుగు చేతులు. అట్లాంటి దత్తాత్రేయ విగ్రహం ఎక్కడోగాని మనకు కనిపించదు. ఆయనకు విష్ణుమూర్తికి మల్లె ఒకటే ముఖం. నాలుగు చేతులు. మూడు ముఖాలు, వాసుదేవానంద సరస్వతి స్వామివారు ఏకముఖ దత్తాత్రేయులనే కొలిచేవారు. మనం మామూలుగా పూజిస్తున్న మూడు ముఖాలు ఆరు చేతులున్న విగ్రహం “అత్రివరుదులది” అంటూ -

దత్తాత్రేయులవారికి మూడు ముఖాలున్నట్లు శిల్పిగాని చిత్రకారుడుగాని రూపొందించటంలో ఉద్దేశ్యం ఆ స్వామి బ్రహ్మవిష్ణు శివాత్మకమైన పరబ్రह్మ స్వరూపమని వెల్లడించడమే”నని వివరించారు. అభిషేక తంతు మగిసి, అంతా భోజనాలు చేసి ఇహ బయలుదేరేముందు, మహారాజ్ అర్పకుణ్ణి పిలిచి కొంగు పట్టమని, తమ జోలెలో ఉన్న డబ్బు మొత్తం క్రుమ్యురించారు. మహారాజ్ అంత డబ్బు తన చేతికివ్వడం చూడంగానే పూజారి నివ్వేరపోయాడు. ఆయన కళ్ళకు మహారాజ్ ఎట్లా కనిపించాడో? ఏమిటో మరి? పట్టరాని ఆనందంతో వెక్కి ఏడుస్తూ మహారాజ్ కాళ్ళపై పడ్డాడు. మహారాజ్ ఆయన్ను లేవదీసి “దత్తుణ్ణి నమ్ముకున్న వాడికెప్పటికీ లోటుండదు.

మహారాజ్ ఉదయం తమ అనుష్ఠానం పూర్తిచేసుకొని, పూజ చేసి అందరికీ తీర్థ ప్రసాదాలిచ్చిన తర్వాత ఆ పూజాపీఠం ముందు కార్చున్న మహారాజును ఫోటో తీశారు. ఆ రోజు సాయంత్రం ఆయన్ను ఫోటో స్ఫోడియోకు

తీసుకుపోయి, చౌక్కా జోలెతో ఉండగా మరో ఫోటో తీయించారు. మొదటి ఫోటో ఇప్పుడు శర్మగారి ఇంట్లోను, రెండవది విశ్వమందిరం పూజాగృహంలోను ఉన్నది.

అప్పుడు మాస్టరుగారు దాదాపు నెలరోజులు పైగా జడ్చర్ణలోనే ఉన్నారు. ఆ సమయంలో ఒకరోజు మహారాజ్ దగ్గర మాస్టరుగారి వివాహ ప్రస్తావన వచ్చింది. అంతకు పూర్వం చాలా కాలం నుంచి మాస్టరుగారి వివాహ విషయం, వారి కుటుంబంలో ఒక సమస్యగా పరిణమించింది. “బుద్ధిమంతుడు, చదువుకొన్నవాడు, అందగాడు పైగా హైస్కూల్లో టీచరుగా ఉంటూ అంతో ఇంతో సంపాదిస్తున్నాడు. గౌరవనీయమైన కుటుంబం” అని ఆడపెల్లల తండ్రులు తమ పిల్లల నిస్తామని ఎంతో ఆశతో వచ్చేవాళ్ళు. వచ్చిన సంబంధాలన్నీ తిరిగి పోతుంటే తల్లిగారికి బాధ వేసేది. “మహారాజ్ చెబితేనన్నా విని పెళ్లి చేసుకొంటాడేమో?” నన్న ఆశతో జడ్చర్ణలో - మహారాజ్ ముందు - ఆమె ఆ ప్రస్తావన తెచ్చింది. “మీరు చెబితే వాడు తప్పకుండా వింటాడు మహారాజీ! మీరెట్లూగొనా వాళ్ళి పెళ్ళి చేసుకోమని చెప్పండి” అని ప్రాథ్మేయ పడింది. అప్పుడు మహారాజ్ దగ్గర దత్తమందిరం పూజారి అంబదాసుగారు ఆయన భార్య శ్రీమతి శకుంతలమ్మ, శ్రీమతి సుశీలమ్మ ఇంకా కొంతమంది భక్తులున్నారు.

“అమ్మ మనసు కష్ట పెట్టటం మంచిది కాదు. వివాహం పురుషుడ్ని పూర్వ పురుషుడిగా మారుస్తుంది. అన్ని ఆశ్రమాల్లోకి గృహస్థాత్మమం విశిష్టమైంది. నామాట విని పెళ్ళి చేసుకో!” అని సలహా ఇచ్చారు. “వివాహమన్నది అంత ముఖ్యమైంది అయినట్టే మరి మీరెందుకు చేసుకోలేదు?” అని ఎదురు ప్రశ్న వేశారు మహారాజ్ గారిని. ఆయన అట్లా అడుగుతారని ఎవరూ అనుకోలేదు. ఆ నిర్భీతిని, ఆ గుండెనిబ్బారాన్ని, ఆ సూటితనాన్ని, ఆ నిషుల్యపమైన పసిపెల్లవాడి మనస్తత్వాన్ని చూచి అంతా ఆశ్చర్య పోయారు. మహారాజ్ “మనకు జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రుల కంటే వేరు దైవం లేదు. వాళ్ళను బాధపెడితే భగవంతుడు హర్షించడు. తల్లిదండ్రుల అంగీకారాన్ని తీసుకొని పెళ్ళి మానుకోవచ్చు. కుటుంబాన్ని పదిలిపెట్టవచ్చు. సన్మాపనాన్ని స్వీకరించవచ్చు. అంత బరువు మొయ్యగలననే గుండె దైవం ఉంటే దత్తుత్రేయుడిలా బ్రహ్మచారిగానే జీవితం

గడపవచ్చు. నీవూ మీ అమ్మగారి ఆశేస్సులు తీసుకో, అప్పుడేదోషం ఉండదు” అన్నారు.

“వివాహం వద్దంటే ఎట్లా బాబా? పెళ్ళి చేసుకో బాబా! అమ్మ సంతోషిస్తుంది” సుశీలమ్మగారు బ్రతిమలాట్లం మొదలు పెట్టింది మాస్టరుగారిని. “ఇంతమందిలో నన్న నిలబెట్టి పెళ్ళి చేసుకోమని బలవంతం చేస్తున్నారు. సరే? మీ నాల్గవ అమ్మయిని “విజ్ఞ” నిస్తారా? చేసుకుంటాను” అన్నారు గంభీరంగా. “అదేమిటి బాబా! విజ్ఞకి పెళ్ళి నిశ్చయమైన విషయం, ముహూర్తాలు పెట్టుకోబోతున్న విషయం నీకు తెలిసిందేగా! ఈ పరిస్థితుల్లో ఎట్లా?” అంది. ఆమె పదుతున్న ఆందోళన మాస్టరు గారు గమనించి “పోనీ మీ చివరి అమ్మయి రమనివ్వండి. చేసుకుంటా” అన్నారు. ఆ సమయంలో ఆమెకు బుద్ధిపుట్టి “సరే” సంటే ఆ అమ్మయిని మాస్టరు గారు వివాహం చేసుకొని ఉండేవారేమా! “అదేమిటి బాబా? రమ చాలా చిన్నపిల్ల. మీ ఇద్దరి మధ్య ఎంతో తేడా ఉంది - వయస్సులో. మా రెండో అమ్మయి ‘మీరా’ను చేసుకో!” అంది. ఆ అమ్మయికి అప్పటికింకా పెళ్ళి కాలేదు.

“నేను చేసుకుంటానన్న వాళ్ళను మీరివ్వనన్నప్పుడు, మీరిస్తానన్నవాళ్ళను నేను మాత్రం ఎందుకు చేసుకొంటాను? నా కసలు పెళ్ళి చేసుకోవాలనే లేదు. భగవంతుని సంకల్ప మేమిటో మీకు తెలియజేయటానికి ఇట్లా అన్నాను. తాము పెట్టిన పరీక్షల్లో, తామనుకొన్నట్లుగానే మాస్టరుగారు నెగ్గినందుకు మహోరాజుకు చాలా సంతోషం వేసింది. మాస్టరుగారి వైపు సగర్వంగా చూచారు. “ఇష్టం లేనప్పుడు ఎవ్వరూ బలవంతం చేయకండి! విశ్వ శ్రేయస్సు కోసం భవిష్యత్తుల్లో పాటుబడవలసి ఉంది విశ్వం” అని గంభీరంగా పలికి మందహసం చేశారు మహోరాజు. మహోరాజు రాక్కె నిరీక్షిస్తూ, విశ్వయోగిగా పరిణామం చెందిన మాస్టరుగారిలో ఆ మహోరాజును సందర్శిస్తూ ఈనాడు శర్మగారు తృప్తి పదుతున్నారు.

మహోరాజు జడ్పుర్లలో ఉంటూ ఉండగా ఒకసారి హోలీ పండుగ వచ్చింది. ఆ సమయంలో మాస్టరుగారు కూడా మహోరాజు దగ్గరే ఉన్నారు. మందిరం భక్తులతో కిటకిటలాడిపోతున్నది. దత్తాత్రేయస్వామికి ఎదురుగా

జోలెను వొళ్ళే పెట్టుకొని మహారాజ్ కూర్చున్నారు. ఒక్కొక్క భక్తుడి ప్రవర్తన విమర్శన్ను పూనకం వచ్చిన వారిలా ఊగిపోతూ, ఆవేశంతో మాటల్లడుట, మొదలు పెట్టరు. ఆయన ఒక్కొక్కరి జీవితంలో దాక్కున్న రహస్యాలను బైట పెడుతూ, వాస్తవ విషయాలను పూస గుచ్ఛినట్లు వివరిస్తుంటే గజగజలాడి పోయారు. విద్యాసాగర శర్మగారి కుటుంబాన్ని గురించి ప్రేమగా మాటల్లడుతూ, ఆ కుటుంబం యావత్తూ (విద్యాసాగర శర్మగారి కుటుంబం) గురు కట్టాక్కానికి పొత్తమైందని చెప్పడానికి చాలా సంఘటనలు జరిగాయి. ఒకసారి ఆయన జడ్పుర వచ్చారు. విద్యాసాగరశర్మగారికి శ్రీధరస్వామి మహారాజ్ ఫోటో నిచ్చి, “ఈయన్న నువ్వు చూడకపోయినా ఈయనకు నువ్వున్నా, మీ కుటుంబమన్నా ఎంతో ఇష్టం. ఇక్కడికి బయలుదేరి వచ్చేంత వరకూ ఈయన ఊరుకోలేదు. కిర్త తీసుకొని వెంటబడ్డారు” అని నవ్వి, జరిగిన కథ యావత్తూ చెప్పారు.

మరోసారి “వచ్చిన జీతం వచ్చినట్లు ఖ్రేపోతున్నది మహారాజీ! డబ్బుకు ఇబ్బందిగా ఉం”దని కమలమృగారు చెబితే, ఆయన నవ్వి “డబ్బు కర్మ స్వరూపం. దాన్ని కోరుకోరాదు. దత్తుడిని నమ్మిన వాళ్ళకు ఏమీ లోటు ఉండదు. అప్పుడప్పుడూ కొన్ని పరీక్షలకు తట్టుకొని నిలవాలి!” అని హితం చెప్పారు. గురుకట్టం పరిపూర్ణంగా పొందిన కుటుంబ మని చెప్పి, మాస్టరు గారిని చేత్తో చూపిస్తూ, “ఈ విశ్వంభరుడు కారణ జన్ముడు. భవిష్యత్తులో విశ్వమానవ కళ్యాణం ఇతనివల్ల జరుగుతుంది. ఇది మామూలు మణిగాదు. అనర్థమణి” అన్నారు.

(సశేషం)

(కీర్తిశేఖర కె.నరసింహ, ఐ.పి.ఎస్. రిత్యైర్ గారు సంకలనం చేసిన ‘ఆత్మబంధువు’ నుండి సేకరణ)

గాయత్రీ మంత్రము

(సూర్యగాయత్రి) వేదగాయత్రి, సర్వదేవి స్వరూపిణి

డా॥ జె.బి. వెంకటరావు

(గత సంచిక తరువాయి)

అమృతత్వము :- శరీరములో ప్రాణము శాశ్వతముగా నిలుపుకొను స్థితి మరణము లేని స్థితి.

గుర్తుంచుకోండి! జనన మరణములు శరీరమునకు మాత్రమే ఆత్మశరీరంలో ఉన్నపుటికీ ఆత్మకు చాపు పుట్టుకలు లేవు. ఆ విధంగా ఆత్మను తెలుసుకోగలగటమే “అమృతత్వము”.

సాయిగాయత్రీ మంత్రము

ఓం సాయిశ్వరాయ విద్మహే
సత్యదేవాయ ధీమహి
తస్మి సర్వ ప్రచోదయాత్ ||

ఓం - పరబ్రह్మ

సాయి - ‘స’ అనగా పరమాత్మ. ఈశ్వరుడు. ‘ఆ’ వ్యక్తమును తెలియ చేస్తుంది. ‘ఈ’ అనగా అవ్యక్తము. సా+ఆ+ఈ సాయి.

అనగా ఈశ్వరుడు పరమాత్మ. ఆ విధంగా సాయి లోని మూడు అక్షరములు పరమాత్మను సూచిస్తాయి.

విద్మహే : తపస్సు వలన సాధకునికి ఎరుక కలుగుతుందని సూచిస్తుంది. **సత్యదేవాయ** అనగా సత్యమే దైవము.

ధీమహి : అట్టి దైవమునందు ధ్యానము చేయుటను సూచిస్తుంది.

తస్మి ప్రచోదయాత్ : మనలోని ఇరవై నాలుగు తత్వములను ప్రేరేపించ వలసిందిగా, ప్రచోదనము చేయవలసిందిగా ప్రార్థన చేయుట.

ఆ విధంగా సాయి గాయత్రీ కూడా అత్యంత శక్తివంతమైనది. జీవుడిని ఆధ్యాత్మికంగా దైవంతో సాయమ్యమును కలిగిస్తుంది. జ్ఞానమార్గం ద్వారా మాత్రమే ఆధ్యాత్మికంగా దివ్యజీవనాన్ని గడవటం సాధ్యమవుతుంది. అంతః కరణమును దైవమునకు సర్వస్య శరణాగతి చెయ్యాలి. ఈ పరివర్తన ఒక రహస్యంగానే మిగులుతుంది. దైవం జ్ఞానరూపంలో అత్యంత గూఢమైన బుద్ధి వికాసమును, ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతిని కలిగిస్తుంది.

(సాయి సాయమ్యము : శ్రీ ఎ.వి. క్రిష్ణమూర్తి,
91,92,93,94 పేజీలు నుండి | గ్రహించినది).

మంత్ర ధ్యానము

“ఓం” ద్వారా గాయత్రీ మంత్ర విశ్లేషణ.

అకారము	ఉకారము	ఓంకారము
అకారము	ఉకారము	మకారము
శరీరము	మనసు	అత్మ
భూ	భువః	సువః
సూల శరీరము	సూక్ష్మ శరీరము	కారణ శరీరము
జాగ్రదవస్థ	స్వాప్నావస్థ	సుష్టుష్టి
పొగడుట	ధ్యానము చేయుట	ప్రార్థన
పదార్థము సృష్టించుట	ప్రకంపనలు	ప్రకాశము (అత్మ)
భూర్	భువః	సువః
భూలోకము	ప్రాణశక్తి	ప్రాణశక్తి చైతన్యము
గాయత్రి	సావిత్రి	సరస్వతి
ఉదయము	మధ్యాహ్నము	సాయంత్రము
బ్రాహ్మణ స్వరూపిణి	రుద్ర స్వరూపిణి	విష్ణు స్వరూపిణి

తక్కువ శక్తి మంత్రము	ఎక్కువ శక్తి మంత్రము	ఆధ్యాత్మిక అనుభూతికి త్రోవచూపినది
తమోగుణము	రజోగుణము	సత్యగుణము
భోతిక ప్రపంచము	మధ్యలోకము	స్వర్గము
బుద్ధి	చిత్తము	అహంకారము
		ప్రజ్ఞానము
స్థాయిలు ప్రతివంశము	మననము	ధ్యానము (పరివర్తన)
శరీర ఆరోగ్యమునకు చెందినది	జీవిత కాలమునకు చెందినది	ఆత్మకు చెందినది
గతము	వర్తమానము	భవిష్యత్తు

బాబావారు అంటారు గతము మృత్యువు వంటిది. వర్తమానము ఒక్కటే జీవించడగినది. భవిష్యత్తు అనిశ్చితమైనది.

“గాయత్రీ సర్వవ్యాపిని. సర్వత్రా వ్యాపించి ఉంటుంది. సర్వ సామర్థ్యము కలది. సర్వజ్ఞత కలది” - అంటారు బాబావారు.

(సమాప్తం)

‘చందాదారులకు గమనిక’

పెలిఫోను/మొబైలు ఫోను సౌకర్యం ఉన్న చందాదారులు వాటి నెంబర్లను శ్రీ కె.కె.గుష్ట (9848414585) గారికి ఫోను చేసి తెలియ పరచవలసింది. లేఖ ద్వారా పి. రామగోపాలరావు, 3-5-1092/2, వెంకటేశ్వర కాలనీ, నారాయణగూడ, హైదరాబాదుకు పంపవలసింది. విశ్వసూక్తము సంచిక ఒకటి కన్న ఎక్కువ అందుతున్నట్టుతే ఆ విషయాన్ని శ్రీ కె.కె. గుష్ట గారికి తెలియ జేయవలసింది.

దండకం

శ్రీ విశ్వ యోగిం దత్తావతారం సదా పూజనీయం తేజ స్వరూపం దివ్య
సందేశ ప్రదాతం లోక కల్యాణ నిష్ఠావరిష్టం భజే బ్రహ్మతేజం ప్రకీర్తి ప్రదాయం
భజే హం పవిత్రం భజే ఆర్తజనమిత్రం కామితార్థ ప్రదాతం సర్వహీన కష్టనివారక

తారక మంత్ర ఉపదేశ సద్గురుం ప్రభూ నీ ఆనతింకోరి

నీ ఆశీస్సులంది నీ మీద నేదండకంబాక్షటింజేయే సంకల్పిచినాడ

నాపై దయజాపి యోగ్యమై వినయమైనట్టి దోసముల్ లేక

భక్తిగ శ్రద్ధగ సంతృప్తిగ నుండురీతి ఈదండకంబు వెలికిరానీయవాస్తవీ

భరత వర్ధంబునన్ భరత భండంబున శ్రీశైల ఈశాన్య ప్రదేశంబున కృష్ణ
గోదావరి మధ్య ప్రదేశంబన గుంటూరు పట్టణంబున

మానవాకార రూపుండవైపుట్టి

చిరుత ప్రాయంబునాడే సర్వ శాస్త్రవిద్యలందిలిసి గురుశుఫ్రాషలంజేసి
దీర్ఘ కాల తపమాచరించి దత్తాత్రేయదైవ కృపస్వదసి లోక కళ్యాణార్థమై సిద్ధమై
కంకణ ధారియైయున్న నీసంకల్పుంబెరింగి నీలీలలన్నని నీ చెంతకున్నేరి నిను
కొలచుభక్తుళికిన్ యథోక్త ఉపదేశముల్ జేసి వారి దుఖముల్చాపుచు అభీష్టముల్
నెరవేర్పుచున్నావు ప్రభూ నీ అవతారకారణంబెల్ల మానవాలికిన్ సర్వ మానవ
సమైక్యతా సాధనకు వస్తువుక కుటుంబ స్వాపనకని తెలియంగచెప్పుచున్నాదవో
దేవతామూర్తి నీ భూతిన్నిచి నీదరికిచేరగ వచ్చినారు ఎందరో పిన్నలు పెద్దలు
పుట్టులు విద్యార్థులు వైద్యులు పండితులు పామరులు న్యాయవాదులు
నేతులు శాస్త్రజ్ఞులు గాయకులు సంఘు సేవకులు దేశ విదేశవాసులందరకు
తగురీతి ఉపదేశములజేసి మార్గదర్శంజేయుచున్నావు స్తోమి
పెక్క జనసేవాస్వానముల్ వైద్య సదుపాయముల్ సమకూర్చుచున్నావు
భగవన్ మీకిదే మా వందనములంటున్నాము మహానుభావా
నమస్తే నమస్తే నమస్తే ఓం శ్రీసాయిరాం గురుదేవదత్త
నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమస్తే ప్రజ్ఞాన చిత్తా
నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమస్తే సుజ్ఞాన ప్రదాతా
నమస్తే నమస్తే నమస్తే నమస్తే లోక కళ్యాణ కాంక్షా
నమస్తే నమస్తే నమస్తే యోగి మహారాజ కృపాళో
నమస్తే నమస్తే శ్రీసాయిరాం గురుదేవదత్త
నమస్తే నమస్తే నమస్తేనమః

- గూడూరు మల్లికార్చునుడు

వార్తలు విశేషాలు

ఆధ్యాత్మిక చింతనతోనే మానసిక ప్రశాంతత

ఆధ్యాత్మిక చింతనతోనే మానసిక ప్రశాంతత లభిస్తుందని విశ్వగురు పీరాధిపతి విశ్వయోగి విశ్వంజీ అన్నారు. విశ్వంజీ జన్మదిన వేదుకల్లో భాగంగా సోమవారం మహాశివరాత్రి పర్వదినాన్ని పురస్కరించుకుని ఉదయం ఆరు గంటల నుంచి ఆప్టయామ పూజలు ప్రారంభించారు. మధ్యాహ్నం గణపతి సుదర్శణ హామాలు, వారాహి, భగ్యాముఖీ వటుక బైరవ, ప్రత్యంగిర, రాజశ్యామల హామాలు, పన్నెండు హవస కుండలములలో దుర్గా సప్తశతి చండి, రుద్ర, సూర్య, నవగ్రహ హామాలను నిర్వహించారు. సాయంత్రం కమలాలయ దుర్గామంత్ర సంపుటిత శ్రీసుంకువిధాన లలితా సహాప్రసాదు కుంకుమార్ఘనలు జరిపారు. రాత్రి శత చండిపూర్వక శ్రీ మహారుద్ర యోగ మహా పూర్ణాహుతి కార్యక్రమాన్ని భక్తిప్రద్రథలతో నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా విశ్వంజీ మాట్లాడుతూ ప్రతి ఒక్కరూ భక్తిభావాన్ని పెంపొందించుకోవాలన్నారు. విశ్వశాంతి కోసం మేధావులంతా ఒకే తాటిపైకి రావలసిన ఆవశ్యకత ఉండని తెలిపారు.

నేత్రపర్వంగా సహాప్ర జ్యోతిర్లింగార్థన

విశ్వనగర్లో వెల్లివిరిసిన ఆధ్యాత్మిక శోభ

విశ్వనగర్లో ఆధ్యాత్మిక శోభ వెల్లివిరిస్తోంది. విశ్వగురు పీరాధిపతి విశ్వయోగి విశ్వంజీ జన్మదిన వేదుకలు వైభవంగా జరుగుతున్నాయి. అందుల్లో భాగంగా శనివారం ఏకాదశిని పురస్కరించుకుని సాయంత్రం ఆరు గంటలుక సహాప్ర జ్యోతిర్లింగార్థన కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. విద్యోపాసకులు ఆచార్య కూనపులి సుబ్రహ్మణ్యశర్మ నేత్రత్వంలో వేదపండితుల వేదమంత్రోచ్చరణల నడుమ విశ్వంజీ సమక్షంలో భక్తులు, మహిళలు దీపాలను భక్తి శ్రద్ధలతో వెలిగించారు. శివలింగాకారంలో వెలిగించిన దీప కాంతుల్లో శివనామస్తరణ మార్కోగింది. విశ్వంజీ ప్రత్యేక పూజలు చేసి, హారతులిచ్చారు. తదనంతరం విశ్వనగర్లోని అడిబోరియంలో విశ్వగురుచరిత్ర, అనురాగలహరి పుస్తకాలను విశ్వయోగి విశ్వంజీ ఆవిష్కరించారు. గుంటూరుకు చెందిన కళ్యాణరాం విజయ రచించిన డివైన్ గోరి, వై శ్రీనివాసయాదవ విశ్వసంస్తుతి, కౌటురి గాయత్రి వారి అమృతోత్సవం భక్తిగీతాల సీడీలను విశ్వంజీ ఆవిష్కరించారు. ఈ సందర్భంగా విశ్వగురు

పీరాధిపతి మాట్లాడుతూ పంచభూతాలను కాపాడు కోవాలని సూచించారు.

పృథివీని కాపాడుకుండాం

పృథివీని కాపాడుకోవలసిన బాధ్యత మనందరిపైనా ఉందని విశ్వగురు పీరాధిపతి విశ్వయోగి విశ్వంజీ అన్నారు. విశ్వంజీ జన్మదిన వేదుకల్లో భాగంగా మండల పరిధిలోని చినకొండ్రుపాడు విశ్వగర్భలో విశ్వశాంతి కోసం శ్రీ ద్వాదశకుండాత్మక శతచండీపూర్వక శ్రీ మహారుద్రయాగం షైభవోవేతంగా నిర్వహిస్తున్నారు. వేదపండితుల మంత్రోచ్చరణల మధ్య శుక్రవారం జరిగిన యాగంలో విశ్వంజీ పాల్గొన్నారు. ఉదయం నుంచి సాయంత్రం వరకు యాగాలు చేశారు. తొలుత ఆశ్రమంలోని యాగశాలలో గణపతిపూజ, పుణ్యాహావచనం, రక్షాబంధనం, మండపారాధన, పవమానసూక్త పారాయణ, దుర్గా, సప్తశతి పారాయణ, రుద్రికాదశనీ నవగ్రహాజపాలు, కుంకుమార్ఘనలు జరిపారు. ప్రశ్నేక పూజలు నిర్వహించారు. ఈ సందర్భగా విశ్వంజీ మాట్లాడుతూ ప్రపంచం సుఖశాంతులతో పరిధవిల్లాలంటే భూమాత ప్రశాంతంగా ఉండాలన్నారు. భూమాతను రక్షించుకోవడమనేది మన చేతుల్లోనే ఉందని వివరించారు.

అంతర్జాతీయ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా తీర్పిదిద్దుదాం

విశ్వగర్భను అంతర్జాతీయ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రంగా తీర్పిదిద్దుదామని విశ్వగురు పీరాధిపతి విశ్వయోగి విశ్వంజీ అన్నారు. విశ్వయోగి విశ్వంజీ జన్మదిన వేదుకల్లో భాగంగా చివరిరోజైన మంగళవారం ఆయుష్య హోమం, ధన్వంతరీ హోమం, మృత్యుంజయ హోమం, పూర్ణాహూతి, విశ్వదత్త ప్రతములు, స్నామి వారికి అవభూతస్నానాలను ఘనంగా నిర్వహించారు. భక్తజనుల సమక్షంలో విశ్వంజీ 75వ జన్మదిన కేక్ కట్ చేశారు. ఈ సందర్భంగా విశ్వంజీ మాట్లాడుతూ విశ్వసమైక్యత కోసం ప్రతి ఒక్కరం కలిసి అడుగులు వేయాల్సిన అవసరం ఉందన్నారు. మార్చి పదును విశ్వసమైక్యతా శాంతి దినంగా జరుపు కుండామని పిలుపునిచ్చారు. తదనంతరం విమ్మ మాతా శిశు సంరక్షణ షైద్యశాల వార్షికోత్సవం నిర్వహించారు. విశ్వగర్బలో శాసనసభ ఉపాధ్యాక్షుడు మండలి బుద్ధ ప్రసాద్ పర్యాటించారు. స్నామిజీతో కలిసి ప్రశ్నేక పూజలు చేశారు. స్నామి ఆశీస్సులు అందుకున్నారు. కార్యక్రమంలో ఎసీబీ జాయింట్ డైరెక్టర్ జె. భాస్కరరావు, లీగల్ అడ్వైజర్ రమణప్రసాద్ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

విశ్వంజీ మహారాజ్ 75వ జన్మదినోత్సవ వేడుకలుగా హామమలు, యజ్ఞము, సాంస్కృతిక కార్యక్రమములు

- జె.లక్ష్మిఊరావు

శ్రీశ్రీశ్రీ విశ్వయోగి విశ్వంజీ మహారాజ్ వారి 75వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా అమృతోత్సవముగా 12 రోజులు ఫిబ్రవరి 22 నుండి మార్చి 5 వరకు విశ్వసగరు (చినకొండుపాడు) లో జరిగిన వేడుకలు వందలాది భక్తులకు, అమెరికా మరియు ఇతరదేశాల నుండి విచ్చేసిన 75 కుటుంబములవారికి అత్యంత ఆధ్యాత్మిక అనుభూతిని కలిగించాయి. ఈ సమయంలోనే మార్చి 3వ తేదినాడు ఉచిత వైద్యోశిబిరం నిర్వహించబడింది. మార్చి 4 నాడు శివరాత్రి పండుగ ఉపవాసము వున్న అనేకమంది భక్తులతో జరుపబడింది.

రమణీయంగా అలంకరించబడిన విశాల ప్రాంగణంలో స్వామి నివాసము అయిన విశ్వగురు పీరము, యజ్ఞశాల, హామకుండముల గురించి ప్రత్యేకముగా ఏర్పాటు చేయబడిన పర్షణశాల, చిన్న, పెద్ద ఆలయాలు, విశ్వకాంతి, సమైక్యత స్తుతము, భవన సముదాయము అన్ని వండుగ శోభను సంతరించుకున్నాయి.

జన్మదినోత్సవ కార్యక్రమము కల్పవృక్ష వరసిద్ధి వినాయకుడి 108 కలశాఖిపేక పూజతో ప్రారంభమై విశ్వశాంతి, సమైక్యతా దినముగా పరిగణించ బడిన మార్చి 5 న స్వామియొక్క ఉత్సాహభరితమైన జన్మదిన సందేశముతో మగిసింది.

స్వామి తను 1944 వ సంవత్సరం, మార్చి 5 నాడు జన్మించానని, భగవంతుడు తన శరీరమును సమాజ సేవ చేయడానికి ఒక ప్రణాళికతో సృష్టించాడని చెప్పారు. మానవ శరీరం 70వేల నాడులతో కూడి వుంది. దానిలో మహాత్మరమైన శక్తి నిబిడీకృతమై ఉంది. ప్రతి ఒక్కరు తమను తాము శక్తివంతం చేసుకోవాలి, బలమును, శక్తిని పొంది మానవాళికి ప్రపంచానికి సేవ చేయాలి. అది భగవంతుడి యొక్క ఉద్దేశము, ప్రణాళిక. శక్తివంతుడయిన వాడే ఇతరులను శక్తివంతం చేయగలడు.

మానవులలో సమైక్యత గురించి ఉద్ధేష్టిస్తూ ‘ఖ్యతయే మన బలం, మానవత్వమే మన జీవితం’ అనిఱాన్యారు. ప్రపంచంలో శాంతి కొరకు పాటుపడే శక్తికేంద్రంగా భారతదేశమును రూపు దిద్దాలనే ఆకాంక్షలూరిది. భారతదేశం శక్తివంతమైన దేశంగా తయారై ప్రపంచానికి నీర్దేశనం చేస్తుందని ఆయన ధృదవిశ్వాసం. ‘ఇది నేను గత రెండు దశాబ్దాలుగా చెప్పున్నాను, అది ఇప్పుడు నిజమవుతోంది. ప్రపంచ దేశాల మధ్య శాంతి యొక్క ఆవశ్యకత చాలా ఉంది. మానవులు మధ్య ప్రేమ, ఖ్యత ఉంటే ఆ శాంతిని సాధించవచ్చు. అన్ని దేశాలను కలుపుకోవడానికి ప్రయత్నాలు మొదలయ్యాయి. విశ్వ సమైక్యత సాధ్యమే, అది భారతదేశంయొక్క కృషి వలననే యదార్థమవుతుంది’ అని సెలవిచ్చారు.

పృథ్వీమాతకు తీవ్రమైన ప్రమాదం ఏర్పడబోతోందని హాచ్చరిక చేసారు. ప్రతి ఒక్కరు భూమిని పరిరక్షించుకోవాలి. ప్రకృతి అలజడి పాలవుతున్నది, వాతావరణం కలుపితమవుతున్నది. మానవుడు పంచ భూతాలు -భూమి, నీరు, అగ్ని, గాలి, ఆకాశం వీటిని కలుపితం చేస్తున్నాడు. వాటిని ప్రతి ఒక్కరు సంరక్షించాలి. ప్రకృతిని సంరక్షించడానికి, ఉద్ధరించడానికి భగవంతుడు మానవుడిని భూమి మీదకు పంపుతున్నాడు. ప్రకృతి విజ్ఞంభిస్తే మానవాళిని ఎవరు రక్షించలేరు. ‘మేలుకో, జాగ్రతం అప్పు, సమైక్యమవ్వు పృథ్వీమాతను కాపాడడానికి’ అని ప్రకటించారు.

75 వసంతాలు పూర్తి చేసుకుని 76 వ సంవత్సరంలో అడుగు పెట్టున్నానని స్వామి చెప్పారు. ప్రపంచ శాంతి సాధన కొరకు తన శక్తినంతటిని వినియోగించి కృషి చేస్తుంటానని ప్రతిజ్ఞ చేసారు. ఈ శక్తి అప్పుడు, ఇప్పుడు, ఎప్పుడు అదే ఉత్సాహంతో ఉంటుంది. మానవులు అందరు ఒక కుటుంబానికి చెందినవారు. మానవత్వం మన లక్ష్యం, ప్రేమ మన జీవన విధానం. మన మందరం ప్రపంచ శాంతి మన ధైయంగా పరిగణించాలి. ప్రేమను పంచి, శాంతి, ప్రేమ, ఖ్యతలనే కిరణాలతో ప్రపంచం వెలుగొందేలా కృషి చేయాలి’ అని ఉదాహరించి తమ సందేశానికి ముగింపు పలికారు.

ప్రపంచ శాంతి కొరకు ప్రతి రోజు ఉదయం 8-30 గం॥కు మొదలు

పెట్టి రాత్రి 8-00 గం||కు ముగించినటువంటి పూజాది కార్యక్రమాలు ప్రథానంగా గణపతిపూజ, పుణ్యహవచనము, రక్షాబంధనం, దీక్షాధారణ, అంకురార్పణ, మండపారాధన, సూర్యనమస్కారములు, పవమానసూక్త పారాయణ, దుర్గా సప్తశతి (చండీ) పారాయణలు, రుద్రైకాదశినీ నవగ్రహ జపాలు, మహావిద్య పారాయణలు, ఆవాహిత శోమములు, కుంకుమ అర్పనలు, నీరాజన మంత్రపుష్టములు, తీర్థప్రసాద వితరణ, సాంస్కృతిక కార్యక్రమములు, విశిష్ట వ్యక్తులకు సన్మానములు.

యజ్ఞశాలలో వేదపండితులు శివ పార్వతులకు సంబంధించిన పూజా కార్యక్రమం అభిండ శోమాగ్నితో ఉదయం నుండి సాయంత్రం వరకు జరుపుతుండగా, సమీపంలో కళాత్మకంగా నిర్మించిన పర్ణశాలలో ఏర్పరచిన 12 శోమ కుండములలో భక్తులు తమ కుటుంబములతో దుర్గా సప్తశతి శోమములు పండితుల పర్యవేక్షణలో ప్రతిరోజు మధ్యహన్మం నుండి నాలుగు గంటలు మించి జరుపుకున్నారు. ఆ ప్రాంతమంతా వేదపండితుల మంత్రోచ్చారణతో పునీతమయింది. స్వామి యజ్ఞశాలలోని ప్రథాన శోమంలో, పర్ణశాలలో జరుగుతున్న శోమాలలోను పాల్గొనేవారు. సాయంత్ర సమయంలో మహిళా భక్తులు సామూహిక పారాయణగా కమలాలయ దుర్గామంత్రము, లలితా సహస్ర నామ కుంకుమార్ఘన, నీరాజనం, మంత్రపుష్టం కార్యక్రమాలలో పాల్గొనేవారు. ఉదయం, సాయంత్రం స్వామి భక్తులందరికి తీర్థం ఇచ్చి ప్రతి ఒక్కరికి నుదుటన కుంకుమ, విభూతి పెట్టి ఆశీర్వదించేవారు. ఆఖరు రోజున సుమారు 150 మంది భక్తులు పురోహితుడి ఆధ్వర్యంలో దత్తప్రతం సామూహికంగా ఆచరించారు. మార్చి 4 వ తేది రాత్రి స్వామికి అవబృథస్నానం జరిపారు. ప్రతి ఒక్కరికి స్వామి శిరస్సు మీద పవిత్ర జలంతో అభిషేకం చేసే అవకాశం లభించింది.

సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో విశిష్టమైన సాహిత్య సంగీత కార్యక్రమం సాహిత్య సంగీత ఆభిమానుల హృదయాలను రంజింపజేసింది. స్వరసాప్రాణాట్, స్వరవీణాపాణి శ్రీ వి.ఎస్.వి.రమణమూర్తి, ప్రౌదరాబాద్ వారిచే ‘అపూర్వ సప్తస్వర అవధానం’ అనే సాహిత్యసంగీత కార్యక్రమం చేయబడింది.

మామూలుగా అవధానాలలో అవధాని సమస్యలను పూరించే విధానంగానే స్వరావధానంలో సాహిత్యపరంగా ప్రతిపాదించిన అంశమును సంగీతపరంగా కోరిన రాగములో అవధాని స్వరపరచి పాడతాడు. ఇది ఒక అరుదైన ప్రత్యేక సంగీత ప్రక్రియ. వ్యక్తియొక్క ధారణకు, 72 మేళకర్త రాగాలు, వాటియొక్క ఇతర ఉపరాగాలకు ముడిపడిన సాహిత్య, సంగీత, గాత్ర ప్రజ్ఞలను ఇది వ్యక్తపరుస్తుంది, పరీక్షిస్తుంది.

స్వరవీణాపాణి మంత్రముగ్రమైన చురుకుతనంతో ప్రతిపాదించిన ఏడు సాహిత్య అంశములను కోరినటువంటి అరుదైన రాగములలో స్వరపరచి పాడి ప్రేక్షకులను ఆనందింపజేసాడు. సాహిత్య సమస్యయకర్త డా॥ ఎన్. దీక్షితులు, హిందు కాలేజి, గుంటూరు, సంగీత సమస్యయకర్త, సంగీత విద్యాంసులు శ్రీ బి.వెంకటేశ్వరులు, గుంటూరు వీరిరువురి వ్యాఖ్యానాలతో కార్యక్రమం ఎంతో ఆసక్తికరంగా, జ్ఞానప్రదాయకంగా సాగింది. స్వరవీణాపాణి అర్థవంతంగా, భావాత్మకంగా పాట పాడిన ప్రతిసారి ప్రేక్షకుల ప్రశంసాపూర్వక హర్షద్వానాన్ని పొందాడు.

జింకొక సమాచార సంబంధిత కార్యక్రమం స్వామి స్థాపించిన విమ్ము మాతా శిశు సంరక్షణ వైద్యశాల అందించిన ఉచిత వైద్యసేవల యొక్క వార్షిక నివేదికను డా॥ రాజేశ్వరి సమర్పించారు. 1998 లో 408 మంది రోగులతో ప్రారంభమైన ఉచిత వైద్య సేవ శిబిరం అన్ని సదుపాయములతో కూడిన ఆధునిక ఆస్పృతిగా 2008 లో రూపుదిద్దుకుని 2018 సంవత్సరంలో 20,829 మందికి ఉచిర వైద్య సేవలను అందించడం జరిగింది. ఆస్పృతిలో వైద్య శిబిరం ప్రతి నెల జరువుతున్నారని, మందులు, కళ్ళజోడులు ఉచితంగా ఇస్తున్నారని ఆమె నివేదికలో తెలిపారు. హస్పిటలు సిబ్బంది, ఉద్యోగులు, కార్యకర్తలు అందరు రోగులకు ఉచితంగా చికిత్స అందించి, సర్జరీలు ఏర్పాటు చేసి మందులు ఉచితంగా ఇస్తున్నారు.

స్వామి డాక్టర్లను, సర్జరీలను, నర్సులను, కార్యకర్తలను వారి సేవలకు గుర్తింపుగా తగురీతిని సన్మానించారు.

అంతకు పూర్వం ఆసక్తికరమైన వేదసభ, 75 మంది వేద పండితులకు

సత్కారం జరిగింది. ఇంకా సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో భాగంగా శ్రీమతి కె. గాయత్రి స్వామిని స్తుతిస్తూ కర్ణాటక సంగీత పద్ధతిలో పాటలను మధురంగా పాడారు. శ్రీమతి కె.రమ గారి శిష్యబృందం సంగీత విభావరిగా అనేక కీర్తనలను ఆలపించి అందరికి మనోల్లాసమును కలిగించారు. సర్వ పూజా కార్యక్రమములు ఆచార్య సరోవరపురాష్ట శ్రీవిద్యోపాసక బ్రహ్మలీ సుబ్రహ్మణ్య శర్మ (ఘణి) గారి ఆధ్వర్యంలో నిర్వహింపబడినాయి.

ఈ వేదుకలలో పాల్గొన్న విశిష్ట అతిథులు మాననీయులు మండలి బుద్ధప్రసాద్, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర శాసనసభ ఉపాధ్యక్షులు, శ్రీ శిద్ధా రాఘవరావు, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ మంత్రివర్యులు, శ్రీ ఎ.శంకరనారాయణ, హైకోర్టు జిష్టా(రిటైర్డ్), శ్రీ వై.టి.నాయుడు అడిషనల్ ఎస్.పి, గుంటూరు అర్ప్పన్, శ్రీ జె. భాస్కర రావు, జాయింట్ డైరక్టరు, ఎసిబి, ఎపి.

గురూపదేశములు

మాయకును దయకును భేదమేమో తెలియునా? తల్లిదండ్రులు, సోదరులు, ఆలుబిడ్డులు, మేనల్లుడు, మేనకోడలు మొదలగు తన బంధుమిత్రాదులందు తనకు గల రాగము, ప్రేమ, ఇదియే మాయ. సకల ప్రాణులయందును భగవంతుడు కలడని గ్రహించి సమస్త జీవులను సమానముగా ప్రేమించుటయే దయ అగును.

- శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస

విశ్వయోగి విశ్వంజీ పాదపద్మములకు సమర్పిస్తున్న కవితామాల

స్వామీజీ 75వ సంవత్సరం పుట్టిన రోజున సమర్పించు “భక్తి కుసుమం” అమృతోత్పవ సందర్భమున భువికి దిగివచ్చిన స్వర్ధము “విశ్వసగరము”. కాంచినవారికి కనులపండుగ. రానివారి మనసునిండా స్వామియే. మనకు భేదాలుకాని స్వామి ఆశీస్సుల్లో భేదాలుండవు. అమృతధారలై విశ్వసగరంలో ప్రేమ అనే అమృతపర్షము కురుస్తున్నది.

75 సంవత్సరాల యోగబాలుడు విశ్వంజీ. 21 సంవత్సరాలు తీవ్రయోగసాధనతో “భగవంతుని” కనుగొని తానే భగవత్పూర్మాపమైన తపశ్చాలి.

నా 25 సంవత్సరాల అనుభవంతో స్వామియే నా ఆరాధ్యదైవము. పిలిస్తే పలికే “యోగసామ్యవాది”.

నీకు ఎన్ని సంపదలున్నాయి అని కాదు సమస్య. నీకు ఎటువంటి ఆటంకాలు, అవరోధాలు ఉన్నాయి అని కాదు ప్రశ్న? నీకు మనశ్శాంతిని ప్రసాదించేది ఎవరు అంటే “విశ్వయోగి విశ్వంజీ మహారాజ్” అనేదే నీ ప్రశ్నకు సమాధానము.

ఎందరు స్వామి దగ్గరకు వచ్చారన్నది కాదు నీవు అకశంకితభక్తితో శరణకోరినవేళ నీకు హద్దులు లేని ఆత్మశాంతిని, అనురాగమును పంచే యోగ గురువు మన విశ్వంజీ మహారాజ్.

అందరి మనసుల్లో తాను నిలచి, అందరికీ ఒకేరకమైన “యోగ తరంగాలను నింపగల యోగ సంపద” మన విశ్వంజీ. నిరంతరం లేని ఓర్పుతో మన సమస్యలకు తీర్పునిచ్చే ‘యోగజిడ్డి’. న్యాయశాఖకు అందని తీర్పులను నేర్చగా అందించే ‘యోగకల్పవృక్షము’. నీ మదిలో తాను నిలచి మనలను ‘యోగశిల్పాలు’గా తీర్పిదిద్దగల యోగశిల్పచక్రవర్తి. బోధలతో బాధలను పోగాట్టుచూ అనునయాలతో సందేహాలు తీర్పుతూ, అనురాగంతో యోగాన్ని బోధిస్తూ జీవితాన్ని ఎలా సద్గునియోగం వేసుకోవాలో చెప్పిన యోగవాతుర్యం గల యోగచాటుక్కుడు మన విశ్వంజీ.

ఏ పీతాధిపతి అయినా, మనదేశకీర్తి ప్రతిష్టల కోసం పీరాలేరాటు చేసుకుంటున్నారు కాని, స్వామి “ప్రపంచశాంతి పతాకము” ఎగరవేయుటకు కంకణము కట్టుకొని తన యోగశక్తి అను ఆయుధముతో అశాంతిని ఖండించి ప్రపంచ శాంతియే లక్ష్మింగా, ధైయంగా నడయాదే దేవుడే అనుటకు ఎట్టి సందేహం లేదు. కాని మనుషులవైన మనము కర్మలతో పుడతాము. మన కర్మలు కరుగాలంటే మంచికర్మతోనే కరుగుతుంది. అందుకే స్వామి మన కర్మలను తాను స్వీకరించి, కరిగించి, బుజ్జగించి, మనలను ఒక త్రాటిపై నడిపించుటకు కాని స్వామిజీకి సాధ్యం కానిది లేదు. స్వామి లక్ష్మీపుత్రుడు, తలచుకుంటే ధన, కనక, వాహనాలు వస్తువులకు కొదవేలేదు.

ఒక దత్తాత్రేయకాలంలో జన్మించినందుకు జన్మదస్యత చేసుకొని “ఉడతాభక్తి”తో సేవచేసుకొని తరిధాము.

స్వామి పుట్టిన రోజున ఒక మంచిమాట, ఒకమంచి పని, మంచిని పెంచే ప్రేమను పొంది ధన్యలవ్యాలన్నదే నా కోరిక. స్వామి మనకై తపశ్చక్తిని ధారపోస్తూ, సమంగా చూస్తున్నారు. ఆయన చెంతకు వచ్చిన మామూలు మనిషి దగ్గర నుండి, పెద్ద ఆఫీసరైనా సమంగా విభూతి బోట్టుపెట్టి సంస్కరిస్తున్నారు. ఇంతకన్నా స్వామి దైవమే అని చెప్పటకు వేరే నిదర్శనము అక్కరలేదు. స్వామికి సేవచేసుకొని తరిధాము.

ఈ విశ్వనగర వైభవము చరిత్ర పుటలలో నిలిచే రోజుకై మనం పాత్రధారులమవుదాము. ఈ ఆనందము ఎంత సంపదలున్న పొందలేనిది. స్వామి మన కోసం వేలవేల సంవత్సరాల జన్మదినాలు జరుపుకుంటారు.

విశ్వశాంతి నేతకు శతకోటి సమస్యాలతో ఏది పొందితే ఇక ఏది పొందవలసిన అవసరం లేదో అదే విశ్వంజీ అనురాగము, ఆశీస్సులు.

ఈ కవితా సుమమాల స్వామి మెడలో సమర్పిస్తూ మీ పాదాల చెంత శాశ్వత ఆనందం పొందాలన్నదే నా కోరిక.

- విశ్వశివదుర్గ

‘అమృతోత్సవ’ జన్మదినోత్సవ వేదుకల చిత్రమాలిక

‘అమృతోత్సవ’ జన్మదినోత్సవ వేదుకల చిత్రమాలిక

‘అమృతోత్సవ’ జన్మదినోత్సవ వేదుకల చిత్రమాలిక

‘అమృతోత్సవ’ జన్మదినోత్సవ వేదుకల చిత్రమాలిక

